În fața șemineului

Ramtha

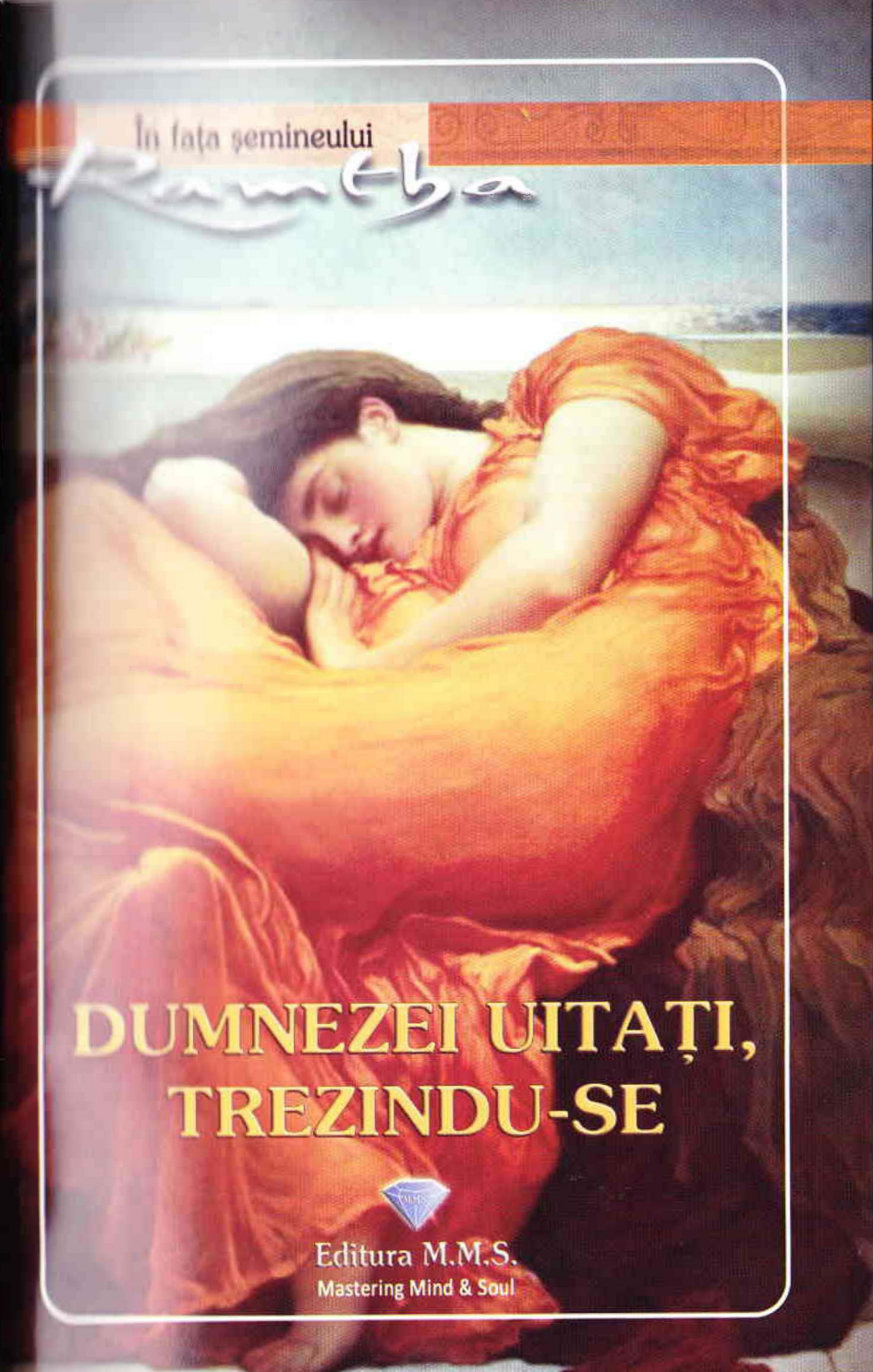

DUMNEZEI UITAȚI, TREZINDU-SE

Editura M.M.S.
Mastering Mind & Soul

Această serie de învățături este dedicată tuturor studenților Marii Lucrări, cărora le plac învățăturile lui Ram.

Vă sugerăm să vă creați un mediu de învățare ideal pentru studiu și contemplare.

Aprindeți focul în șemineu și așezați-vă comod. Pregătiți-vă. Deschideți-vă mintea, ca să învățați și să fiți geniali.

În fața șemineului

Ramtha

Editura M.M.S.
2009

CÂND STUDENTUL ESTE PREGĂTIT, APARE ŞI MAESTRUL

Editura M.M.S.
Brașov – 500260
str. Alexandru cel Bun nr. I, bl. E26, sc. A, ap. 10
Telefon: 0726 627426
E-mail: contact@edituramms.ro

Tehnoredactare: Elena David

Design copertă: Melissa Pelzer

Distribuit de S.C. Multicart Com S.R.L.
0733 940 770; 0733 940 772

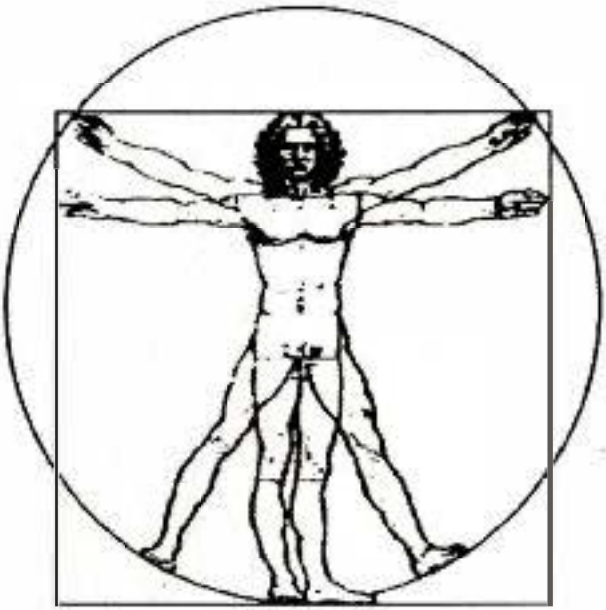

LISTA FIGURILOR

Fig. 1. Biologia celulară şi conexiunea gândului: bucla de feedback mântuire/dependenţă sau evoluţie – pag. 31

Fig. 2. Reţeaua neuronală care declanşează şi produce gânduri – pag. 32

Fig. 3. Observatorul care colapsează energia întru realitate ca particulă – pag. 33

Fig. A. Cele şapte sigilii: şapte niveluri de conştiinţă – pag. 93

Fig. B. şapte niveluri de conştiinţă şi energie – pag. 94

Fig. C. şapte corpuri înfăşurate unul în altul – pag. 94

Fig. D. Conştiinţa şi energia în spectrul luminii – pag. 95

Fig. E. Creierul – pag. 96

Fig. F. Mintea binară – trăind imaginea – pag. 97

Fig. G. Mintea analogică – trăind în acum – pag. 98

Fig.H. Efectul observatorului şi celula nervoasă – pag. 99

Fig. I. Biologia celulară şi conexiunile pentru formarea gândului – pag. 100

Fig. J. Structura de schelet, sub formă de pânză, a masei – pag. 101

Fig. K. Corpul Albastru – pag. 102

CUPRINS

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI 11

CUVÂNT ÎNAINTE 13

VOI SUNTEȚI DUMNEZEII CEI UITAȚI 15

STUDENTUL SERIOS AL MARII LUCRĂRI 21

Numai Observatorul ştie calea 25

STRUCTURA BIOLOGICĂ A PERSONALITĂȚII. RECAPITULARE 27

Adevărata natură a vocilor din capul nostru 32

Învățăturile lui Yeshua ben Joseph 34

Părintele nostru divin, Punctul Zero 35

Trezirea Observatorului şi noua viață 37

PUNCTUL CULMINANT AL MARII LUCRĂRI ESTE ATUNCI CÂND O TRĂIEŞTI 39

A TRĂI CA PERSONALITATE SAU CA OBSERVATOR 45

INIȚIATUL ÎN APRIGA BĂTĂLIE 53

Pătrunderea în locul fără de cuvinte 63

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA 65

GLOSARUL LUI RAMTHA 77

Eu sunt Ramtha cel Iluminat, Domn al Vântului, Maestru înălțat, slujitor întru Hristos, ceea ce se numeşte Dumnezeu/om realizat, Domn al epocii mele. Vă vorbesc acum şi vă salut pe voi, care sunteți Dumnezei.

Iar vouă, celor care vă treziți să fiți Dumnezei, vă spun aceasta:

Ceea ce veți auzi va fi ceea ce numim cuvinte de adevăr, care deschid închisoarea uitării voastre şi vă trezesc. Vă spun că aceste cuvinte şi aceste învățături, eu le manifest de îndată, căci am ajuns la cercul în care eu nu pot să intru. Pătrundem în impulsul care nu are cuvinte, iar pentru ceea ce vă învăț, vă trimit imediat mesageri, ca să ştiți acest adevăr, căci acesta este anul marii treziri. Ca urmare, vă spun că toate cuvintele mele se vor manifesta imediat şi că, în manifestarea lor, ele vor fi adevăr, ca voi să ştiți că Dumnezeu trăieşte înlăuntrul vostru şi că ceea ce vi s-a predat este ceea ce se numeşte adevărul şi împărăția cerurilor. Aşa grăiesc eu, din Domnul Dumnezeul ființei mele, Ramtha cel Iluminat. Aşa să fie.

Acum, dați-mi voie să încep prin a vă spune că, într-adevăr, sunteți ceea ce învățăturile au numit Dumnezeii cei uitați şi că vă treziți.

După cum ați fost învățați, întotdeauna există potențiale multiple – şi ele există în fiecare clipă. Dacă plasăm în viitor modul în care vrem să ne creăm viața, atunci, când eşti maestru, poți să vezi toate potențialele şi poți să-l alegi pe cel pe care vrei să-l experimentezi. Multe zile s-au întâmplat deja în legătură cu această zi, iar cea pe care am ales-o, care se leagă cu multe alte potențiale, este cea care se va întâmpla astăzi – şi eu ştiu exact cum să o dirijez.

Atitudinea e totul. Nu suntem aici ca să fim nişte corpuri mai bune. Nu suntem aici ca să fim muguri cu un gust mai bun. Nu suntem aici ca să purtăm nişte veşminte albe şi solide, care n-o să fie pătate niciodată. Nu suntem aici pentru niciunul dintre aceste lucruri. Toate astea sunt argumente ale personalității.

Vorbesc în această clipă ca cel care se numeşte Ramtha cel Iluminat. Eu sunt ceea ce se numeşte Domnul Vântului. Sunt ceea ce se numeşte ființa mea înălțată. Sunt ceea ce se numeşte mai măreț decât starea mea de om. Cu adevărat, sunt Dumnezeul vremurilor mele. În această clipă, vă vorbesc despre ceea ce sunt. Sunt un slujitor al Dumnezeului dinlăuntrul ființei voastre. Sunt un iubitor al lui Hristos, care înseamnă Dumnezeu/om realizat. În acest scop, spun în această clipă şi comand ca lege, ca ceea ce este predat să fie învățat şi absorbit de voi de îndată, ca vorbele mele să se manifeste imediat în viața voastră şi ca această manifestare, mai apoi, să vă aducă manifestarea adevărului, ca să puteți să vedeți că ceea ce sunteți învățați este că sunteți aduşi mai aproape de Dumnezeu, de desfăşurarea stării de Hristos, care este Dumnezeu/bărbat, Dumnezeu/femeie

realizat, Dumnezeu în formă omenească. Şi vă spun în această zi că tot ceea ce vi se predă va fi realizat, iar ceea ce va fi realizat vă va elibera de boala voastră, căci eu aşa ordon; va distruge boala voastră, căci eu aşa comand – şi vă va elibera de trecutul vostru, căci eu aşa comand, pentru ca voi să puteți să cunoaşteți bucuria adevărată şi extazul adevărat al Dumnezeului care sunt şi al Dumnezeului care sunteți, iar noi suntem domnitorii noii împărății, mai degrabă decât păstrătorii celei vechi. Aşa spun eu, Ramtha cel Iluminat. Şi fie să trăiți neîntrerupt vreme de două sute de ani, fie să ne strângem din nou într-o mare adunare, ca să celebrăm amintirea acestei minunate zile.

Dacă sunteți sinceri, vreau să spuneți:

Eu, Observatorul,
accept această cunoaştere
şi îmi deschid viața
întru reformarea,
întru schimbările
pe care această cunoaştere le va aduce
de îndată.
Aşa să fie.
Pentru o viață de două sute de ani.

STUDENTUL SERIOS AL MARII LUCRĂRI

Vreau să vă spun că, în acest an din timpul vostru şi în continuare, ne apropiem de ceea ce se numeşte sfârşitul misiunii mele. Ca urmare, despre toate momentele din viaţa voastră când nu aţi fost impecabili în afara acestei şcoli, despre toate momentele în care v-aţi trăit imaginea, nu Dumnezeul, despre toate momentele în care lăsaţi deoparte ceea ce v-am învăţat, pentru a sprijini o faţă a corpului, muşchii unui corp, tinereţea unui corp – că în acele momente lăsaţi deoparte bunătatea şi pe Dumnezeu şi puterea, de dragul a cum arătaţi în oglindă, căci toate miile şi miile de cuvinte care au emanat din acest corp, toate acestea dau roade. Căci toate adevărurile care au fost demonstrate neîndoielnic în faţa a ceea ce se numeşte personalitatea voastră, toate miracolele pe care le-aţi făcut, toate coincidenţele, toate momentele de serendipitate, toate momentele în care aţi avut vise profetice, toate momentele în care, ca o magie, ceea ce aţi gândit s-a manifestat – toate acestea dau roade.

Şi reţineţi că, din aceste ramuri de cunoaştere şi din această mare şcoală, alegerea sufletului în această viaţă este să facă din ea viaţa care spune: „Le-am văzut şi le-am făcut pe toate. Ceea ce nu am făcut niciodată este că nu am văzut

cel de-al douăzeci şi treilea univers. Nu am înviat niciodată morții. Nu i-am vindecat niciodată pe cei schilozi. Nu m-am vindecat niciodată pe mine însumi şi nu m-am eliberat. Şi chiar aş putea să spun aceste concepte la nivel intelectual. Ei bine, am fost chiar renumit ca orator care vorbeşte ceea ce se numeşte cuvântul unui Dumnezeu, dar nu pot să fac nimic nici dacă îmi dați foc."

Aceasta este viața care spune că la toate aceste concepte s-a făcut referire întotdeauna. Despre toate acestea s-a scris mereu. Ele au fost profețite. Agenții iritanți în fiecare generație sunt profeții, sunt geniile şi vindecătorii. Agenții iritanți în fiecare generație sunt cei care strigă din deşert şi spun: „Nu-mi pasă cât de minunat crezi că eşti, o să mori; nu-mi pasă cât eşti de bogat, nu poți să iei nimic în împărăția cerurilor; nu-mi pasă cât de frumos crezi că e corpul tău şi nu-mi pasă cât de mult crezi tu că îți lipseşte viața." Orbul cade întotdeauna în şanț, iar şanțul reprezintă iadul, în termenii străvechiului text ebraic. Şanțul reprezintă mormântul deschis care s-a numit întotdeauna iad. Nu-mi pasă cât de multe crezi că îți merg, căci nu îți merge nimic dacă în viața asta nu ai ceea ce îți indică o sursă de conştiință care te imploră să te trezeşti – iar asta e oportunitatea ca să te trezeşti.

Atunci când ne apropiem de sfârşitul misiunii mele, pot să vă spun ceea ce nu v-am spus şi ceea ce nu v-am predat. Şi ce a stat în calea acestor învățături despre ceea ce este miraculos? Personalitatea voastră. Importanța voastră autoproclamată. Voi credeți că sunteți aşa de importanți, dar toată această importanță v-a împiedicat să vedeți importanța

mai mare, care este ceea ce se numeşte sinele spiritual, sinele cel adevărat.

Nu găsiți sinele cel adevărat atunci când continuați să sărbătoriți imaginea şi viața acesteia, pentru că vă pot spune că nu e nimic ce n-ați făcut, nu e nimic ce n-ați văzut şi nimic ce n-ați trăit. Ziua în care vă dați seama ce anume n-ați experimentat – să înviați morții, să-i vindecați pe cei bolnavi, să înviați şi să faceți ca noi oasele celor schilozi, să puteți să păşiți cu maeştrii, să puteți să vă aliniați cu al douăzeci şi treilea univers – este ziua în care ceea ce este cu adevărat important în voi se va arăta. Iar acest adevăr se numeşte Observatorul, care croieşte calea noii vieți. Personalitatea nu face niciodată calea vieții celei noi, pentru că ea nu ştie decât cum să creeze din nou calea celei vechi.

Numai Observatorul ştie calea

E nevoie de Observator ca să aştearnă noua viață, ca în acest fel trupul şi personalitatea să fie definite în eşaloanele explorării şi să evalueze acea experiență prin evoluție. E nevoie de Observator, ca să ştie despre cel de-al douăzeci şi treilea unives, să-l vindece pe cel schilod, să facă o viață perfectă, să dea înapoi timpul în corp şi să manifeste împărăția cerurilor, căci spuneți-mi, ce ştie personalitatea şi nu ştie Observatorul? Personalitatea îşi ştie doar sentimentele mărunte şi neînsemnate ale simțurilor ei, care îi asigură viața fizică în fiecare zi – şi ştie că trăieşte viața din plin. Dar eu

vă spun, câte zile și câte secole și câte vieți trebuie să aveți simțurile în primele trei sigilii?

Dacă aceasta este personalitatea, atunci vă spun că Observatorul este ceea ce e extraordinar, dincolo de asta. Școala aceasta este despre a vă aduce pe voi mai aproape de Observator, înainte de sfârșitul învățăturilor mele, căci eu sunt Hierofantul care vă va iniția întru Dumnezeu și eu sunt cel care vă va învăța cum să vă abandonați lui. Propriul vostru Dumnezeu va fi acela care vă va purta în aceste locuri îndepărtate și vă va da posibilitatea să faceți remarcabilul pe care personalitatea, cu toată gloria voastră intelectuală, nu ar putea să-l îndeplinească nici în zece milioane de vieți.

Deci ce vă spun eu? Vă spun că școala asta nu e zadarnică și că toți cei din public au făcut tot ce v-am predat eu. Ați vindecat boala. Ați avut vise profetice. V-ați găsit cartonașul în câmp.[1]

Acum, desigur, înțelegeți că nu am venit niciodată la voi, de când țineți voi minte, niciodată n-am venit și să nu fiu pasionat de viață și să nu vă aduc și să vă preaslăvesc pe Dumnezeul care sunteți. Căci atâta timp cât m-ați auzit vorbind, pe cine am preamărit de fiecare dată? Pe Dumnezeul care sunteți. Vreme de douăzeci de ani și mai bine, în timpul vostru, mesajul cel mai măreț este că voi sunteți Dumnezeu, iar misiunea a fost să vă transmit acest mesaj. De douăzeci de ani vă spun adevărul.

[1] Disciplina Câmpul [Fieldwork℠]. A se vedea glosarul.

STRUCTURA BIOLOGICĂ A PERSONALITĂȚII. RECAPITULARE

Există un grup care a studiat aici, pentru a înțelege Observatorul în opoziție directă cu personalitatea şi pentru a înțelege că existența umană este făcută din două niveluri de conştiință: Punctul Zero şi conştiința oglindă. Grupul acesta a studiat structura biologică a personalității. Când spun structura biologică, mă refer că au studiat emoțiile în legătură cu procesele chimice efective din corp şi chiar au studiat că personalitatea nu înseamnă nimic altceva decât o rețea neuronală conectată la corp sub formă de substanțe chimice. Aceste substanțe chimice se numesc neuropeptidele din corp, distribuite prin sistemul limbic al creierului. Sistemul limbic al creierului este reprezentat în corp prin ganglionii nervoşi de pe şira spinării, exact acolo unde sunt localizate cele şapte sigilii în corp.[2]

Grupul acesta a studiat structura biologică a personalității, structura biologică efectivă a stresului, a gândirii limitate, a imaginii, a sexualității, a victimizării şi a tiraniei. Ei au ajuns să definească în mod clar roşul din

[2] A se vedea Fig. A din glosar: *Cele şapte sigilii: şapte niveluri de conştiință în corpul omenesc.*

curcubeu[3], ca să vorbim din punct de vedere analogic, ca fiind ceea ce sunt ei. Analogic înseamnă a fi ceea ce este, iar voi ați fost cu toții personalitatea. Deja am învățat fiziologia şi chiar neurologia şi biochimia personalității, despre care voi credeți că este adevărul.[4]

Cei din acest grup au învățat deja despre hormonii, neuropeptidele şi proteinele chimice care, practic, poartă semnătura stresului – şi apoi, despre dependența prin receptorii opiacei ai mântuirii de acel stres. Au descoperit că dependența nu se limitează la narcotice şi la alcool, ci că adevărata dependență este dependența de stres şi chiar de mântuirea de acesta. Au învățat că toată viața lor şi tot corpul lor emoțional au fost despre incorporarea şi menținerea stresului, apoi despre a fi mântuiți de acel stres, sub forma neuropeptidelor din creier care dau naştere noradrenalinei sau beției din corp, care este opiaceul natural al corpului. Au învățat că dependenții nu sunt cei care iau droguri sau care beau alcool, deşi şi aceştia sunt dependenți, ci că cei mai mari dependenți sunt victimele.

Ei au învățat să facă un pas în lături de la a fi culoarea roşie din curcubeu – şi să îşi vadă viața controlată ca o personalitate şi o imagine prin rețeaua neuronală, prin

---

[3] „Dacă eşti culoarea roşie din curcubeu, care este singura culoare pe care nu o vei vedea? Asta înseamnă că eşti roşu în mod analogic. Atunci când devii ceva în mod analogic, nu poți să descrii acel ceva, până ce nu eşti separat de el. Pur şi simplu, eşti acel lucru." *Ramtha, Unfolding Dimensional Aspects of Self [Desfăşurarea aspectelor dimensionale ale sinelui, n.t.]* ...Caseta 308 ed. (Yelm: Dialogurile lui Ramtha, 1991).

[4] A se vedea *Cine suntem noi, de fapt?*, Seria În fața șemineului, Vol. 2, Nr. 5 (Yelm: JZK Publishing, o diviziune a JZK, Inc., 2002).

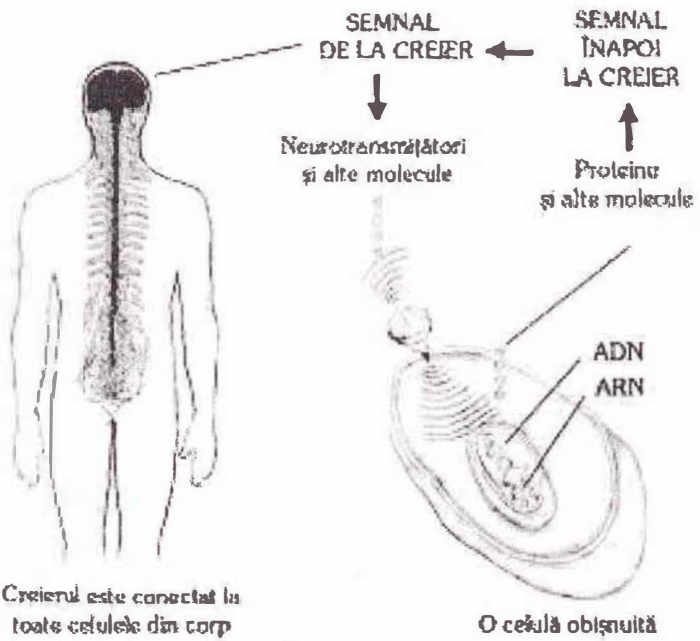

Fig. 1. Biologia celulară şi conexiunea gândului:
bucla de feedback mântuire/dependență sau evoluție

conexiunea neurologică chimică/electrică a creierului la structura biologică a fiecărei celule. Au învățat despre ADN şi ARN şi despre modul de a-şi crea propriile peptide, care, sub formă de catene de aminoacizi, permit comunicarea prin care se produce replicarea celulelor şi se oglindeşte exact ceea ce este personalitatea. Deci, există o dovadă că vă purtați propriile atitudini ca pe un veşmânt, sub forma unui corp fizic.

Adevărata natură a vocilor din capul nostru

Mai mult, au învățat că vocile pe care le aud în capul lor şi pe care le atribuie faptului că sunt ființe spirituale, vocile pe care le aud vorbindu-le şi despre care cred că sunt cine ştie ce ființe celeste, nu sunt nimic altceva decât vocile personalității lor, care produce reacții chimice în creier.

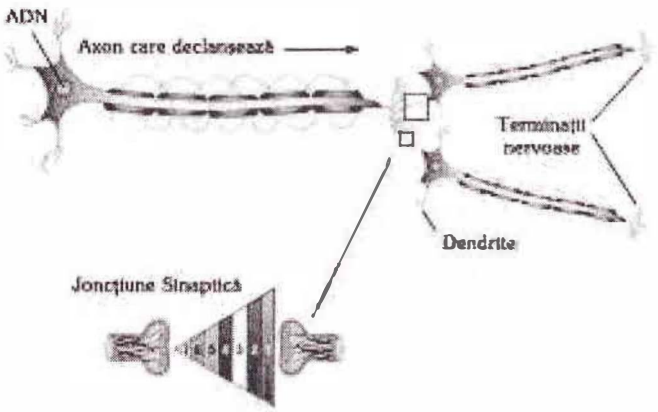

Declanşarea la diferite niveluri de potențial cuantic
şi producerea de gânduri

Fig. 2. Rețeaua neuronală care declanşează şi produce gânduri

Au învățat să asculte vocile a ceea ce se numesc senatorii care reprezintă cele şapte cadrane ale corpului, care reprezintă celulele ce formează cu adevărat întregul complex minte/corp, identificând astfel emoția în mod chimic. Au învățat că vocile care le vorbesc în cap sunt vocile emoțiilor

lor. Au învățat să asculte – şi cel mai măreţ lucru pe care l-au aflat a fost cine ascultă aceste voci. Cine ascultă? Acum începem să ne apropiem de conceptul de Dumnezeu dinlăuntru, pentru că cine ascultă personalitatea biochimică, genetică? Cine ascultă vocile din creier? Astfel, l-am identificat pe Dumnezeu şi am reuşit să izolăm divinitatea pe care am numit-o Observatorul.

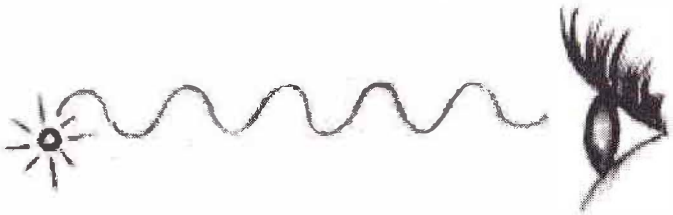

Particulă Undă de energie Observatorul

Fig. 3. Observatorul care colapsează energia întru realitate ca particulă

Oamenii aceştia au lucrat cu Observatorul, care poate să ocolească total corpul şi să colapseze energia-undă a realității din fizica cuantică subatomică în manifestare sub formă de particulă. Şi-au dat seama că Dumnezeu nu are nevoie de ceea ce se numeşte corp; că Dumnezeu trebuie doar să devină Observatorul. Creierul îi prezintă Observatorului holograma gândului şi, fără să o simtă vreodată la nivel emoțional, Observatorul, observând imaginea holografică picturală a unui gând din creier, poate să o manifeste imediat, fără ca ea să fie simțită vreodată la nivel emoțional. Ei încep să izoleze Observatorul şi chiar să

pătrundă în ceea ce se numește un tărâm care este o învățătură fără cuvinte. Este cea mai sfântă dintre cele sfinte. Când cineva trece și devine Observatorul în mod analogic, nu există nicio cale și niciun cuvânt care să ne învețe – decât că, atunci, aceasta este împărăția cerurilor. Și oamenii aceștia au învățat să discearnă învățăturile străvechi.

Învățăturile lui Yeshua ben Joseph

Când Yeshua ben Joseph le-a spus celor care îl urmau: „Eu sunt fiul lui Dumnezeu cel viu", când vorbea el ca fiul lui Dumnezeu și când vorbea ca fiul omului? Și de ce, în literatura străveche, Yeshua, Iisus din Nazareth, spunea uneori: „Vorbesc acum ca fiul omului?" Pentru că Yeshua ben Joseph recunoștea în viața lui – evidentul moștenitor al regatului Iudeei, al poporului evreu și al tuturor triburilor sale – că, atunci când vorbește ca om, el spune: „Eu vorbesc ca fiul omului", iar când vorbea din divinitatea sa, din Observatorul său, spunea: „Iată, vorbesc în numele Tatălui dinlăuntrul meu, căci Tatăl dinlăuntrul meu mi-a dat să vorbesc aceasta și Tatăl dinlăuntrul meu este cel care a făcut aceasta să fie cu putință. Nu eu."

Când spune aceasta, el spune: „Nu personalitatea mea este cea care a făcut minunea, căci pentru ea e imposibil să facă o minune. Singurul ei domeniu sunt emoția și sentimentul. Acesta este domeniul ei total. Astfel, când vă spun că vă vorbesc ca fiul casei Tatălui meu, vă vorbesc ca personalitate, ca ființă omenească. Dar când vă vorbesc ca

fiul lui Dumnezeu, vă vorbesc ca Observatorul, care spune că tot ce spun în numele Observatorului, aşa se face, nu numai în ceruri, ci şi pe Pământ."

Şi le-a spus celor care-l urmau: „Noi suntem copiii a doi părinți. Suntem copiii umanității, copii din coasta tatălui nostru şi din pântecele mamei noastre – şi suntem şi copiii a ceea ce ne-a adus în formă omenească. Suntem şi copiii lui Dumnezeu. Vorbim de pe două tronuri. Suntem domnitori duali. Şi ce spuneți voi? Din cine domniți voi? Vă conduceți viața din emoțiile voastre sau o conduceți din ceea ce este lipsit de emoție şi se numeşte Observatorul?"

Şi oamenii aceştia au învățat cum să diferențieze între a-şi crea viața din corpul lor emoțional şi a o face din ceea ce se numeşte corpul lor de Dumnezeu – iar în ceea ce creează din corpul lor de Dumnezeu, ei nu sunt în tulburare emoțională, ci sunt fără emoție. Şi astfel, comandă manifestările imediat.

Părintele nostru divin, Punctul Zero

Deci ce v-am spus? Cea mai mare învățătură care a putut să fie dată vreodată popoarelor acestui Pământ, numit Terra, este că în voi sunt doi părinți. Sunt părinții biologiei voastre, părinții voştri genetici – şi ei vă dau viață, iar voi aveți înclinația să vă angajați mediul conform calităților inerente ale ADN-ului vostru, ale genelor voastre. Acesta este un părinte. Acesta este părintele omenesc. Acesta este părintele corpului. Dar aveți şi un părinte mai măreț, iar

acesta este părintele Punctului Zero, părintele a ceea ce se numește Dumnezeu, creat din Vid. Și dacă prin asta se spune că sunteți aici ca să faceți cunoscut necunoscutul, iar corpul este doar un veșmânt și creierul este un computer, care să creeze din Vid, colapsând energia în realitate sub formă de particule, atunci treaba voastră e să faceți cunoscut necunoscutul. Ați fost ființe omenești vreme de zece milioane de ani și jumătate, iar capcana voastră este corpul emoțional, corpul simțurilor voastre. Astfel, prin asta se adevereşte că aveți doi părinți – unul care e Dumnezeu și unul care e genetică. Genetica vă dă corpul și înclinațiile unei personalități. Dumnezeu vă dă Spiritul Sfânt și un suflet – acela care a fost dintotdeauna.

Deci cine deveniți voi, într-o viață? Atunci când sunteți lipsiți de emoție, sunteți ceea ce se numește extazul. Prin aceasta, sunteți moștenitorul evident al lui Dumnezeu realizat în viață, care se numește Hristos. Măiestria acestei călătorii este să deveniți această poveste. Atunci când înțelegeți că emoțiile trebuie experimentate doar atunci când Dumnezeu se manifestă în viață și că, apoi, trupul angajează viața aceea pentru o experiență a simțurilor, numai atunci vom avea emoții care corespund paradigmei minții. Când înțelegem asta, atunci suntem maeștri treziți, iar până la călătoria întru a fi Hristos nu mai e decât o respirație.

Trezirea Observatorului și noua viață

Cea mai măreață învățătură care s-a dat vreodată este „Iată-l pe Dumnezeu". Nu iată-l pe Hristos, ca singurul fiu al lui Dumnezeu. Asta ar fi o prostie. Orice entitate cu un intelect mediocru ar fi în stare să discearnă că e clar că există un defect în textul religios, că Dumnezeu nu a avut un singur copil, ci că fiecare copil e Dumnezeu și că nu a existat un singur fiu al lui Dumnezeu, ci că fiecare este aceasta. Hristos este doar o paradigmă, care spune că, atunci când acționăm și trăim în conformitate cu Dumnezeul dinlăuntru, mai degrabă decât cu personalitatea dinlăuntru, atunci putem să susținem că suntem fii și fiice ale Dumnezeului cel viu. Acesta este Dumnezeul care face minunile, acesta este Dumnezeul în care ați venit să învățați cum să vă transformați, aici, la această școală. Vestea bună este că toți sunteți mlădițele Punctului Zero.

Vocile din capul vostru[5] – trecând de la a fi roșul din curcubeu la a asculta sporovăiala conștiinței sociale, a conștiinței corp/minte – o să vă întreb, cine este cel care ascultă? Cu acest „cine" am venit aici să vă reunesc, nu să îl dau la o parte – acela care, în știință și în mecanica cuantică, se numește Observatorul, dar care în mitologia religioasă se numește Dumnezeul dinlăuntru, puterea celui uns.

[5] Disciplinele Marii Lucrări introduse de Ramtha sunt exerciții practice, care permit studentului să aibă experiența învățăturilor la prima mână. În acest caz, disciplina se numește „ascultarea vocilor" și este, pur și simplu, actul de a liniști corpul, pentru a trece într-o stare de conștiență acută și a observa fluxul continuu de gânduri aleatoare pe care le întreținem în capul nostru.

PUNCTUL CULMINANT
AL MARII LUCRĂRI
ESTE ATUNCI CÂND O TRĂIEŞTI

Când voi termina cu această lucrare, mulţi dintre voi o să scrieţi multe scenarii minunate despre Marea Lucrare. Cei care vor fi punctul culminant al Marii Lucrări vor fi aceia dintre voi care nu doar le-aţi intelectualizat într-o faţetă a personalităţii voastre biologice, ci le-aţi aplicat şi le-aţi trăit efectiv.

După numărătoarea timpului vostru – în funcţie de ceea ce credeţi, fie calendarul gregorian, fie cel iulian – este anul 1998 şi am timpul la îndemână. Astfel că, în fiecare moment pe care îl petrecem împreună, din toate celelalte zile din anul vostru calendaristic, haideţi să facem ca fiecare clipă să fie imaculată şi preţioasă. Facem acest lucru rămânând în timpul prezent, trăind în clipa prezentă, fără să sărim înainte sau să ne amintim ce a fost sau ce o să faceţi când o să se termine asta – ci pur şi simplu lăsând toate la o parte şi devenind ceea ce se numeşte cuvântul într-un principiu funcţional. Atunci când evenimentul acesta se termină, o să puteţi să spuneţi: „Doamne, aş vrea să nu se fi terminat niciodată, pentru că, literalmente, mi-am dat voie să mă transform, lucru pe care nu am îndrăznit să-l fac până acum – şi am trăit în prezent."

Dumnezeu este domnitorul prezentului, al eternului Acum. Personalitatea este domnitorul timpului în ceea ce se

numește timpul în cadran linear. Dacă e să ne placă timpul linear, atunci, cu siguranță, tot ce aveți de făcut este să vă duceți la cimitir și să citiți ce stă scris pe pietrele de căpătâi: „Vai, aceștia sunt oamenii care și-au trăit viața în timpul linear." Și mai trebuie să vă uitați la cruce și să spuneți: „Oare și ei au avut aceleași vise ca și mine? Și ei au vrut să meargă în aceleași locuri? Și ei au vrut să fie veșnic tineri? Și ei au încercat să facă ceea ce trebuie?" Da, dar uite unde sunt acum.

Maeștrii nu sunt la cimitir; ei sunt cei eterni. Istoric, nu e nicio dovadă, în afara celor mărețe, că ei au trăit vreodată, pentru că nu există nicio dovadă că au murit vreodată. După cum știm, arheologia este construită pe prăpastia datării cu carbon a oaselor și a fragmentelor de mediu care determină un popor în timp și obiceiurile sale anume. Atunci, dacă după o mie de ani o să se descopere un cimitir – și să sperăm că atunci or să fie mult mai evoluați decât astăzi în ceea ce privește arheologia – și o să se determine cine ați fost, ce ați mâncat și ce ați făcut, atunci o să putem să ne uităm și să spunem, ei bine, e clar că știau ceva, dar nu au reușit să încadreze ceea ce știau într-un mediu care să le permită să aibă o viață mai lungă.

Ceea ce spun eu este că nu există nicio dovadă a existenței noastre aici, în afară de ceea ce transmitem verbal, ceea ce scriem în piatră și pe papirusuri. Iar descoperirea de situri străvechi – odată cu transformarea lumii – din ceea ce se numește galeria dovezilor din laba Sfinxului (care deja a fost găsită și va fi adusă la cunoștința publicului în următorii doi ani) va înregistra fabuloasele civilizații de acum 455.000

de ani, iar din ele o să aflăm cine a fost dăruit cu cunoaştere care transcende trupul.

După cum ştiți deja, conştiința şi energia creează natura realității. Asta nu înseamnă – şi nici nu putem să susținem asta – că trupul şi energia creează natura realității, pentru că, dacă o punem în acest context, o să rămânem fără tiparele biologice care dictează viața. Cu alte cuvinte, există un hormon al morții, care e transmis în corp de la glanda pituitară. Dacă preamărim corpul, atunci preamărim o experiență limitată în timp. Dacă însă conştiința noastră este înclinată către ceea ce se numeşte cadranul supranatural al ființei noastre – ceea ce ştiința spune că este Observatorul, ceea ce poate să facă plantele să reacționeze la simpla noastră prezență – atunci noi, conform ştiinței, prin modul în care observăm lumea de energie din jurul nostru, ne colapsăm intenția într-o colaborare de particule. Această colapsare a colaborării de energie în particule nu e nimic altceva decât realitate. Corpul nu poate să facă asta, pentru că, în sine, el este supus legii Observatorului.

Ne uităm la cimitir şi vedem oameni care au fost mai frumoşi decât ați visa voi să fiți vreodată – şi vedem că ei sunt îngropați acolo. Sunt oameni care au avut aceleaşi vise ca şi voi – şi sunt îngropați acolo, la fel ca şi generațiile lor. Credeți că în cimitirul acela e îngropat cineva care n-a avut aceleaşi vise ca şi voi? Singurul lucru prin care visele lor diferă de ale voastre este progresul tehnologic care s-a făcut de la moartea lor şi în timpul vieții voastre; altfel, principiile sunt la fel.

Atunci, unde sunt dovezile despre cei măreți? Dovezile sunt că ei nu sunt aici, ei nu sunt îngropați. Dacă ştiința se

referă la identificarea dovezilor istorice ale omului, atunci una dintre cele mai mari dovezi ar fi structura scheletică a corpului, păstrată în timp. Şi maeştrii? Oare, dacă nu sunt îngropaţi aici, asta înseamnă că ei nu au existat şi că putem să spunem că au aparţinut doar miturilor? Vă spun că asta este incorect şi neconsecvent, pentru că mecanica cuantică sugerează că, dacă am înţelege legile fizicii şi ideea simplă a Observatorului, atunci cei care o înţeleg nu au murit niciodată, pentru că, în lumea cuantică, toate potenţialele există simultan.

Dacă este cu adevărat posibil pentru creierul omenesc să conceapă ideea de viaţă longevivă – viaţă fără moarte, viaţă în nemurire, viaţă în tinereţe veşnică –, dacă această idee poate fi concepută în creierul omenesc, atunci, cu siguranţă, ea nu poate să existe în afara teoremei că Observatorul din câmpul cuantic colapsează realitatea, pentru că, dacă aşa stau lucrurile, atunci mecanicii cuantice îi lipseşte o paradigmă mai măreaţă, care i-ar reconstrui complet toate principiile matematice şi de orientare a materiei. Asta ar însemna să spunem că mecanica cuantică susţine că Observatorul determină realitatea şi, desigur, atunci realitatea va fi numai în raport cu capacitatea Observatorului de a o visa. Şi dacă Observatorul are capacitatea să transceandă ceasul biologic? Nu e de mirare că Dumnezeu era considerat măreţ printre profeţii săi şi printre cei care vorbeau despre împărăţia cerurilor, pentru că aceştia înţelegeau mecanismul ştiinţific. Şi dacă poate fi visat, atunci poate fi şi trăit, iar dacă este trăit, înseamnă că Observatorul colapsează o viaţă nemuritoare.

A TRĂI CA PERSONALITATE SAU CA OBSERVATOR

Aşa că marea învăţătură din acest an este să surprindem din nou ceea ce ştiau şi ştiu cei măreţi – că bărbatul şi femeia sunt făcuţi din două puteri distincte: una este conştiinţa corp/minte, numită personalitate, care este produsă genetic şi cu ajutorul mediului, la fel cum am crea un program pe calculator. Ea se bazează pe creier. Cealaltă este Spiritul Sfânt, călătorul în timp care n-a murit niciodată, cel pe care nu l-aţi cunoscut niciodată, cel care vede recapitularea vieţii după moarte şi o vede nu numai cu sentimente de ruşine şi de durere, ci cu o nouă forţă de a face viaţa următoare şi mai măreaţă. Niciodată, niciodată nu avansăm dincolo de această viaţă, până ce nu stăpânim sub formă de înţelepciune ceea ce am creat aici la nivel emoţional. Iar ziua în care am terminat cu această viaţă este ziua în care putem să vedem viaţa cu un sentiment de detaşare, fără emoţie.

Atunci, cine să spună şi ce personalitate poate să susţină ce ar fi viaţa fără emoţie? Iar eu vă spun – dar aţi trăit vreodată viaţa din punctul Observatorului? Şi cine sunteţi voi, ca să sugeraţi, din corpul vostru emoţional, că Dumnezeu nu are niciun sentiment pentru toată creaţia căreia îi este Dumnezeu? Şi cine sunteţi voi, să spuneţi că

asta nu e nimic, atunci când eu spun că aceia dintre noi care am trăit aşa putem să spunem că punctul de adevărat extaz şi eliberare este mult mai puternic şi mult mai real decât reacțiile chimice dintr-un corp biofizic – durerea, suferința, vinovăția, fericirea, nefericirea, siguranța şi nesiguranța? Toate astea sunt peptide biologice, care fac corpul să reacționeze – nimic mai mult. Conform legii fizicii, atunci când trăim din punctul de vedere al Observatorului, alegem să trăim dintr-un eşalon superior de gândire – şi atunci, gândul acela devine legea vieții noastre, iar nu emoțiile noastre.

Provocarea pentru voi este să creați o lume, o viață, nu bazată pe emoții, care nu sunt nimic altceva decât trecutul visului – ci să creați paradigme noi, modele noi pentru viață, care nu vor fi create în emoție şi nu vor avea nicio legătură cu conştiința corp/minte, ci vor avea legătură doar cu mintea extraordinară care începe să nu cunoască nicio barieră. Ultima mare învățătură pe care o să v-o predau vreodată o să fie despre Observator – iar acesta este anul Observatorului.

Vreau să rețineți că tot ce învățați nu e menit să vă facă mai trişti, ci să vă dea libertate. Fiecare fărâmă de cunoaştere pe care o aflați de la mine pare că este desfacerea personalității. Aşa şi trebuie să fie. Asta nu înseamnă să spunem că cine sunteți voi, în afară de personalitate, nu este frumusețea chintesențială a ceea ce este Dumnezeu – pentru că asta sunteți. Nu vă învăț să fiți divinul din voi spunându-vă că trebuie să renunțați la o viață de frivolitate a simțurilor şi să alegeți să trăiți o viață de abstinență şi de austeritate. Dacă Dumnezeu e abstinență şi austeritate, e al naibii de plictisitor.

Dumnezeu nu este numai dătătorul de viață – este natura însăşi. Dumnezeu nu este conținut într-o entitate singulară. Forța sa vitală este frumusețea florilor care vin din pământul cel fecund. Verdele, lavanda şi trandafirul care vin dintr-o sămânță maronie, de culoarea pământului, şi care, în căldura unei dimineți de primăvară, poate să producă o floare de o frumusețe şi de o subtilitate atât de extraordinare, care se deschide să îi răspândească mireasma în vânt – asta este Dumnezeu.

Dumnezeu este briza de la miezul nopții. Dumnezeu este creşterea şi descreşterea lunii. Este norii fantomatici de la miezul nopții, trecând peste lună. Este stelele – copiii lunii. Este fundalul veşniciei. Este miresmele. Este lumina. Este temperatura. Este frumusețea a tot ce este viață. Să vă spun că aceste lucruri sunt cenuşii şi plictisitoare înseamnă să vorbesc cu o persoană care este de acord că, într-adevăr, nu v-ați întâlnit niciodată cu natura şi nici nu i-ați înțeles misterele, mărețiile şi frumusețile.

O să vă învăț că personalitatea se luptă pentru limitările ei, pentru locul ei de alter-ego, pentru individualismul ei durabil, dar în acelaşi timp, tânjind să fie acceptată. Se luptă pentru ceea ce este limitat – ordinea naturală a corpului, fața, intelectul, ceea ce are permisiunea unei existențe limitate – şi, cu toate acestea, Observatorul care îi dă viață are şi puterea existenței nelimitate.

Dacă nu vă învață nimeni niciodată să visați visul nelimitat, dacă nu vă învață nimeni niciodată să inhalați respirația nărilor lui Dumnezeu, primăvara, şi dacă nimeni nu vă învață să vă uitați la cerul de la miezul nopții şi să

contemplați conceptele veșniciei, atunci veți fi veșnic separați de Dumnezeu, de împărăția lui naturală, de frumusețea lui strălucită, de magia și încântarea lui îmbătătoare. N-o să-l cunoașteți niciodată. Trebuie să învățați că asta este natura adevărată a ființei voastre – și când învățați asta, veți ști că Domnul Dumnezeu al ființei voastre nu încearcă să vă îndepărteze de la viață, ci să vă trezească în miezul ei. Nu se luptă pentru limitarea sa, ci străpunge prin pereții care vă împiedică exprimarea.

Ceea ce veți învăța despre Observator nu este modul acela întunecat, rece și monastic de viață. Niciodată n-o să deveniți Hristos atunci când vă abțineți de la viață. Nu-mi pasă cine vă spune asta – nimeni nu se înalță vreodată pe baza abstinenței. Abstinența este o evoluție naturală nu a vieții înseși, ci a personalității care dictează legile vieții. Atunci când, în sfârșit, îl cunoaștem pe Dumnezeu, nu suntem diferiți de vântul ce ne adie prin păr, iar râsul nostru nu diferă de vocile dintr-un pârâiaș de argint viu, bolborosind la umbra unei sălcii. Suntem unul și același lucru.

Mesajul meu nu este să vă spun să renunțați la personalitatea voastră – da, acesta este mesajul –, ci mesajul meu este să vă spun să renunțați la ceea ce concepeți ca fiind bețiile vieții voastre, iar când faceți acest lucru nu veți mai fi îmbătați, nici nu veți mai fi dependenți de substanțele chimice care vă fac să vă simțiți bine. A te simți bine e un loc biologic/chimic. Dumnezeu – dacă suntem asta – nu trebuie să caute niciun alt loc ca să simtă, pur și simplu, minunăția ființei noastre. Doar imaginea noastră face asta. Ce ați vrea să fiți mai degrabă – limitați de spațiu și timp

şi temperatură, sau nelimitați, pentru a fi întregul, fără nicio nevoie?

Iar învățătura este să vă spun tuturor: Aveți încredere că, atunci când veți afla diferența dintre imaginea voastră şi Observatorul vostru, atunci îl veți fi găsit pe Dumnezeu, pentru că cel care ascultă vocile din capul vostru este cel care vrem să fim. Nu vrem să fim vreodată vocile. Întotdeauna vrem să fim ceea ce ascultă, pentru că acesta este capul lui Dumnezeu însuşi. Învățătura aceasta este despre ce anume dorim să fim. Ne aflăm într-o Şcoală de Înțelepciune Străveche. Dacă nu vreți să auziți asta, nu trebuia să veniți niciodată la această şcoală.

Considerăm ca pe o certitudine faptul că ați venit aici şi ați învățat să dezvoltați o bază şi chiar un canon de cunoaştere, la care nu ați fi putut să aveți acces – că ați venit cu speranțele, visele şi, desigur, cu alegerile prin care ați putea să luați această cunoaştere şi să o aplicați, ca să trăiți o viață care e mai deplină, mai bogată, mai nelimitată şi mai plină de bucurie. Şi atunci, este personalitatea recipientul care conține toată bucuria, tot ce simțiți cu simțurile? Alter-ego-ul nostru este chiar gloria supremă a intelectului? Este ceea ce am preamări în galeriile cunoaşterii intelectuale? Nu, nu este, pentru că totul păleşte în fața celui care este nelimitat şi care, în acea nelimitare, nu creează o filozofie intelectuală, ci creează o realitate intelectuală.

Dacă fiecare filozof care a trăit vreodată şi-ar putea experimenta propriile teoreme, dacă fiecare filozof care a trăit vreodată ar putea să aibă experiența propriului său mit, a propriei sale legende, a filozofiei sale, niciunul nu ar fi rămas în amintire ca filozof, pentru că atunci ar fi putut să

experimenteze cu adevărat lucrul după care e clar că tânjeau la nivel intelectual.

Să fie înțeles, de azi înainte, că Dumnezeu nu este plictisitor, ci personalitatea este plictisitoare. Să se înțeleagă în această seară că Observatorul nu este limitat, ci personalitatea care se luptă este limitată. Dacă trebuie să ne batem pentru locul nostru, deja suntem pierduți, căci pentru ceea ce suntem nu trebuie să ne luptăm. Dacă libertatea noastră este certitudinea de a fi, atunci nu trebuie să ne luptăm pentru asta. Niciodată nu trebuie să omori pe altcineva ca să fii liber. Asta ar fi calea victimei. Libertatea este menită de la sine. Dacă avem libertate de gândire, atunci avem libertatea vieții. Dacă trebuie să ne luptăm cu altul pentru libertate, atunci spunem, pur și simplu, că purtăm un război al libertății timpului în raport cu corpul și cu personalitatea noastră. Dar nimeni, în existența sa trupească, nu vă poate lua libertatea de a visa. Și dacă nu stăpâniți aceasta ca pe culmea cea mai măreață a ceea ce sunteți, atunci deja sunteți înrobiți. Războiul se referă la trupuri, nu la vise. Rețineți asta. Așa să fie.

Adevărul nu e ceva ce am de spus. Adevărul nu e ceva ce are cineva de spus. Astea sunt doar zvonuri. Asta e filozofie. Paradigme teoretice. Adevărul este atunci când luăm cunoașterea și avem noi înșine experiența, pentru că numai atunci putem să spunem că este adevăr, pentru că este o stare relativă de ființare.

INIȚIATUL ÎN APRIGA BĂTĂLIE

Eu sunt un luptător bătrân şi pot să vă spun că, după o vreme, în marşul nostru, nu mai erau toţi aşa de nerăbdători să dea fuga şi să scoată paloşul din teacă, pentru că, după câteva bătălii, ceea ce devine o limitare cronică este apatia. Ştiţi ce este apatia? Sunt acei soldaţi bătrâni care stau şi spun că au făcut totul, că ştiu cum o să fie bătălia. Ei pot să prevadă o bătălie, dar când îi îndemnaţi să meargă şi să urce pe cal şi să pornească la marş, ei sunt cei care nu se simt prea bine şi nu sunt prea nerăbdători să pornească pe front. Ei spun: „Am mai făcut asta. Mi-am făcut bucăţica mea, în propria mea libertate. De ce să mă duc şi să lupt?" Iar ceea ce spun ei, de fapt, este că „Am făcut câteva cuceriri şi am mai trăit asta." Am văzut asta vreme de şaizeci şi cinci de ani.

Ştim că până şi luptătorii din vechime, care chiar au luptat unul la unul – care au luptat în bătălii aprige, asta au făcut – că pentru ei, faptul că au făcut-o o dată şi că acum se retrag şi spun: „Ştiu ce este, am luptat în bătălia asta, pot să îi prevăd rezultatul" e chiar o prostie. Natura ar spune: „Eşti un prost, pentru că noi evoluăm şi ne schimbăm." Vreau să ştiţi că voi sunteţi mai măreţi decât bătrânii luptători din vechime, care pot să stea acolo şi să spună: „Le ştiu pe

toate." Sigur că putem să prevedem deja punctul de vedere al scepticului, care o să spună: „Aș fi putut să o fac, dar știam deja despre ce e vorba." Știți, aceștia sunt oamenii care, atunci când marșul înaintează, pe genele lor se așază praful. Noi deja am trecut de culme, iar ei stau acolo și spun: „Oh, știu ce îi așteaptă dincolo."

Unii o să spună că aici nu e vorba de o bătălie aprigă, dar într-un fel așa este – și poate, mai mult ca niciodată, pentru că, de fapt, eu vă cer să vă luptați și să vă cuceriți corpul, corpul emoțional și viața voastră. Și care e diferența, față de a întâlni un dușman în bătălie?

Când măreața Bel Shanai mi-a dat sabia pe munte, pe când aveam paisprezece ani – mi-a dat o sabie ca să-l înfrâng pe Dumnezeul Necunoscut – mesajul său a fost un mister. Mesajul spunea: „Mergi și cucerește-te pe tine însuți". Și ce să fac, să întorc sabia și să-mi tai capul? La paisprezece ani, viziunea ta despre realitate e distorsionată. Indiferent cum gândesc adolescenții din public acum – viziunea este distorsionată. Da, suntem mai bătrâni și mai înțelepți. Putem să spunem asta.

Eu am vrut să mă bat cu Dumnezeu. Dumnezeu mi-a trimis o femeie care mi-a dat o sabie și mi-a spus: „Cucerește-te pe tine." Sabia era foarte tangibilă. Așa frumoasă cum era, sabia era o sabie sfântă, dar era clar că lama ei era așa de ascuțită, că putea să taie picioarele unui cal de luptă. Vorbim aici despre a mă cuceri pe mine însumi cu o sabie care, în mod evident, era menită pentru altceva. Acum începem să înțelegem că acest „altceva" era că, în realitatea noastră, există oglinzile propriului nostru sine, pentru că dacă nu ar

fi oglinzile propriului nostru sine, ele nu ar fi acum în realitatea noastră, nu-i așa?

Deci, cine avea să supraviețuiască în creator și în realitatea sa, știind mereu că toți oamenii din viața mea erau și ei creatori ai realității și că și ei aveau să se ridice împotriva creatorului? Cine avea să învingă? Acela care nu era corpul lor, iar Dumnezeu avea să se alăture acelei forțe și să taie capul însuși corpului în care locuia. Astfel, ați putea să spuneți că nu e așa, dar așa e, pentru că e mai ușor să mergi la luptă și să ucizi pe altul, decât să te ucizi pe tine însuți. Putem să distrugem o persoană închistată și egoistă și să ne bucurăm de asta. În vremurile noastre puteam să o facem – și puteam să o facem altuia, pentru că încă ne mai încurcă acest concept că ceea ce e în afara noastră nu suntem noi, dar de fapt, suntem noi.

Și acum, ce facem, de la bătălia aprigă la calea maestrului? E același lucru, numai că e un pic mai curat. Asta nu înseamnă că e mai puțin periculos și nu înseamnă că e mai puțin stresant. Fâlfâi o dată sabia într-o lovitură analogică – și grijile tale cu acea persoană s-au încheiat și treci la următoarea.

Dar în cazul alter-ego-ului, în cazul corpului emoțional nu e chiar așa de clar, nu? Însă, de fapt, corpul emoțional are în vecinătatea sa, pe orbita sa, oameni care corespund exact cu ceea ce este el – altfel, nu ar mai fi prin corpul acesta. Există o legătură magnetică. De aceea spunem că noi suntem cei care creăm realitatea, iar oamenii, locurile, lucrurile, vremurile și întâmplările din viața noastră reprezintă corpul nostru emoțional.

Şi atunci, cum luăm sabia şi cum ne înfrângem şi ne cucerim pe noi înşine, în acest nou mesaj? Asta v-am spus întotdeauna. Mai întâi trebuie să vă ocupaţi de asta în voi înşivă. Acela este duşmanul. „Emoţia aceea este duşmanul meu", fie că e vorba de ipocrizie, de furt, de minciună, de înşelătorie, de nesiguranţă, de diplomaţie, de vină, de nevoia de a fi dorit – care, toate, pot să cadă şi să se aşeze în formatul nesiguranţei. Şi punem în viaţa noastră un grup întreg de oameni care să sprijine cumva acest lucru. Mai întâi trebuie să scăpăm de ei, pentru că, atunci când o facem, abordăm partea emoţională a corpului nostru.

Reţineţi că noi nu suntem corpul nostru. Acesta e un veşmânt. Corpul acesta, ca veşmânt, a fost creat anume ca să facă treaba unui Dumnezeu care locuieşte în el, prin realitate – iar pe noi se adună paraziţii propriului nostru mediu. Mai întâi, trebuie să îndepărtăm parazitul. Ce o să se întâmple după aceea? O să avem o rană în corp, o umflătură – şi o să o spargem, iar din ea o să curgă puroiul, scursura mizeriei înseşi a rănii aceleia. E uşor să punem la loc parazitul, care o să mănânce mizeria şi o să sugă din noi otrava. Dar ce înseamnă să dai la o parte parazitul şi să laşi mizeria să ţâşnească şi să curgă – pentru că, imediat după aceea, apare vindecarea. De fapt, scurgerea mizeriei este vindecarea însăşi.

Şi atunci, corpul începe: „Vai de mine. Cum ai putut să faci asta? Mă simt aşa de rău." Şi atunci avem vinovăţie şi ruşine, şi „cum îndrăzneşti", şi „m-am pripit". Uitaţi-vă la consecinţe. Corpul e o furtună emoţională, iar voi trebuie să staţi acolo şi să vă ocupaţi de ea – de văduva sau de

văduvul care boceşte. Şi cine sunt văduva şi văduvul cuceririi noastre? Corpul nostru emoţional. Şi atunci, trebuie să stăm acolo, să fim cuceritorul şi să spunem: „Suferă. Hai, suferă." Asta trebuie să faceţi. „Poţi să suferi, dar n-o să capeţi nicio uşurare." Pot să vă spun că cel mai mare remediu care ne scoate din partea lumească a vieţii noastre e plictiseala. Şi vă spun eu, corpul acesta emoţional e foarte deştept. Dacă nu are niciun stimul, o să se plictisească şi o să se vindece, iar rana aceea de pe braţ o să se vindece. Ştiu asta.

Deci greutatea în marşul unui maestru este că trebuie să ne extirpăm trecutul din noi – şi e vorba de oameni, locuri, lucruri, vremuri şi întâmplări. Marşul următor e mai greu ca niciodată, pentru că trebuie să ne ocupăm de cucerirea emoţională. Numai atunci când Dumnezeul acesta şi-a pus braţul sub control, numai atunci o să putem să mergem în Shambala. Nu înainte de asta.

Lucrarea asta e mai grea decât orice marş, pentru că e foarte apropiată şi personală. Duşmanul era impersonal şi, pe atunci, a trebuit să ne luptăm doar cu simţul curajului şi al încrederii noastre. Când e vorba de personalitate, de însuşi corpul pe care îl purtaţi, de înseşi peptidele, hormonii, fluidele biologice ale creierului vostru, de alchimia corpului, când e atât de aproape de noi, atunci suntem orbi, pentru că nu ştim cum să diferenţiem sinele de corp. Când ne uităm la peretele acela, nu suntem chiar siguri de teritoriul nostru şi nu suntem siguri care este duşmanul, pentru că, în orice clipă, duşmanul poate să fie însăşi personalitatea pe care o criticăm. Şi ea e deşteaptă. Un lucru pe care n-o să vi-l permită niciodată este să o distrugeţi. O să negocieze. De

aceea imaginea e un diplomat – și un diplomat deștept. Știe cum să rezolve un conflict fără să cedeze nimic. Dacă vorbim de un diplomat, atunci nu vorbim de un diplomat care vine de la Dumnezeu, ci de la însuși corpul emoțional. Întotdeauna o să rezolve conflictul în favoarea lui. Întotdeauna.

Așa că, astfel, nu sunteți siguri: „Oare cum abordez eu asta? O abordez din corpul meu emoțional sau o abordez din Dumnezeul meu?" Și atunci asta e problema și de asta e bătălia așa de încinsă și victimele așa de multe. Cei care sunt victorioși în ea pot să fie numiți legende și pot să fie onorați ca legende de către cei care au participat la bătălie. Ei pot să spună: „Doamne, aș fi putut să nu devin niciodată maestru, pentru că aș fi putut să nu renunț niciodată la corpul meu emoțional. N-aș fi putut să renunț la corpul meu. N-aș fi putut să renunț la imaginea mea. N-aș fi putut să renunț la trecutul meu. N-aș fi putut să renunț la strânsoarea egoistă în care îmi țineam suferința, care mi-a făcut rost de calea către prezent. N-aș fi putut să renunț la asta, pentru că, Doamne, cine aș fi fost atunci? Asta ar fi ca și cum mi-aș fi pus jos scutul, toporul, paloșul și sabia, aș fi descălecat și mi-aș fi alungat armăsarul și mi-aș fi înfruntat dușmanul golgoluț. Cum să fi putut să fac asta? Nu pot să fac asta. Nu pot nici măcar să funcționez în viață cu asta, pentru că asta înseamnă că, dintr-o dată, am amnezie." Chiar așa.

În toate Școlile Străvechi de Înțelepciune o să fie întotdeauna oameni remarcabili care rezultă din asta, pentru că chiar și cei mai mici dintre voi, care strigă atunci: „Am făcut asta", știți, chiar și în împlinirea acestei singure bătălii, căpătați inteligența de a vă crea o viață mai bună. Dar mai

bună pentru cine – pentru justificarea corpului vostru emoțional, a imaginii voastre, a corpului vostru însuşi? O să vă dea o viață mai confortabilă. Chiar aşa.

Poate că o să mai treacă mii de vieți până să revină şi să spună: „Am fost cea mai frumoasă femeie din lume de câteva ori. Am fost cel mai chipeş bărbat din lume de câteva ori. Am fost cel mai bogat om. Am fost cea mai bogată femeie. Am avut libertate. Am fost cel mai liber dintre toți." Foarte bine, şi nu vrei să faci pasul următor? Şi, vedeți voi, poate să mai fie nevoie de o mie de vieți până să vină înapoi şi să înțeleagă asta, pentru că nu au rezolvat-o. E prea bine. Vedeți voi, se simt prea bine aşa.

Nu vă uitați niciodată la o femeie bătrână şi să vă gândiți că n-a fost frumoasă, pentru că a fost. Nu vă uitați la un bătrân cu părul ca zăpada de pe muntele cel înalt, cu barba de aceeaşi culoare şi încovoiat un pic de vârstă, cu fața căzută de uzura şi de seriozitatea vieții lui şi să vă gândiți că el nu a fost un bărbat tânăr şi viril, care a crezut că poate să cucerească lumea. Ei au ajuns la sfârşitul vieții lor. Când spun: „Toate cele pentru care am fost frumos şi chipeş, toate pentru care am fost bogat, toate pentru care am fost viril, am avut atâtea femei, am avut bărbați după plac, pentru că eram tânără şi frumoasă", credeți că asta le aduce vreo consolare la bătrânețe? Fiecare o să spună: „În viața mea, am fost gata pentru altceva." Asta înseamnă că au trecut dincolo de tinerețe şi că se întorc, se uită la ea şi spun: „Pentru ce au fost toate astea?" Şi niciunul n-o să vă spună vreodată: „Aş vrea să fiu la fel cum eram pe atunci." O să

vă spună: „Aș vrea să știu acum ceea ce știam pe când aveam douăzeci de ani."

Și ce susțin ei în suflet? Înțelepciune. Ei sunt cei înțelepți, care spun: „Dacă aș fi știut asta la douăzeci de ani, n-aș fi îmbătrânit niciodată, niciodată n-ar fi trebuit să-mi fie frică de moarte, niciodată nu mi-aș fi pierdut frumusețea și nu aș fi putut să incorporez în vitalitatea mea înțelepciunea pe care o am astăzi. Și dacă știu asta, n-aș mai îmbătrâni cu nicio zi, n-aș fi niciodată bolnav și aș fi stăpânit totul – și aș fi fost prospețimea primăverii." Acesta e idealul.

Nu există niciun om în cimitir care să nu fi gândit cum gândiți voi, în aroganța voastră. Niciunul, nici măcar unul. Așa că, în bătălia aceasta, e greu, pentru că vă bateți cu tinerețea, cu hormonii, cu peptidele, cu conștiința minte/corp, iar timpul vostru zboară în fiecare zi. În fiecare zi mai vedeți câte un rid, dacă vă uitați îndeaproape vedeți câte un rid undeva, pe corp. Zboară. Nu mai e timp. Acestea sunt semnele vremurilor.

Deci ce vreți să fiți? Vreți să fiți asta? Corpul vă dă un mare argument. Oamenii, locurile, lucrurile, vremurile și întâmplările o să se lupte întotdeauna pentru limitările lor, pentru ceea ce ei percep ca pe sine. Iar la sfârșit, o să apară în viața voastră o ființă nouă, care n-o să fie niciunul dintre aceste lucruri. Atunci, descoperim cel mai mare mister care a fost vreodată – Observatorul – și începem să diferențiem Observatorul de corp și începem să definim în Observator un nou sentiment și o nouă putere.

Pătrunderea în locul fără de cuvinte

Acesta e anul pe care l-am vestit acum douăzeci de ani. Acesta e anul în care Marea Lucrare ajunge la o proporție magnetică, ceea ce înseamnă că am acumulat cunoaștere, disciplină, experiență. Acesta e anul în care, dacă puteți să definiți ceea ce nu poate niciodată să fie predat în cuvinte, ci poate să fie predat numai în raport cu acel cerc, acesta e anul în care o să începeți să treceți în cercul fără cuvinte, dar cu foarte multă cunoaștere și intenție. Dacă puteți să pătrundeți în cerc și să găsiți misterul sinelui adevărat, pe acest sine adevărat l-am incorporat noi, ca maeștri, în viața noastră, ca să dăm naștere noii împărății în viața noastră.

Atunci când puteți să trăiți ca Observator, veți manifesta aur în palmă imediat și veți manifesta cele mai fantastice vise, fără să treceți niciodată prin corpul emoțional al editării. Atunci, experiența acelor vise o să fie frivolitatea și bucuria, iar acum înțelegeți de ce Dumnezeu are un corp. Atunci o să experimentați aceasta la nivelul simțurilor. Dacă faceți asta, ați găsit ce-i mai sfânt între cele sfinte, ați găsit cheia sacră către măiestrie și către a fi Hristos.

Vă jur, nu vă pierdeți avântul, pentru că va veni o zi când bătălia va fi gata, iar voi o să începeți să râdeți cu așa bucurie, pentru că ați găsit locul fără de cuvinte. Adaosurile vor fi căzut cu toatele, rana se șterge și acum are pe ea ceea ce se numește o cicatrice și se vindecă, iar voi sunteți curați. Știți că ați lucrat și că ați stăpânit oamenii, locurile, lucrurile, vremurile și întâmplările. Trăiți cea mai mare aventură pe care ați putut să v-o imaginați vreodată – și din această cauză

viața voastră nu se poate încheia la șaizeci sau la șaptezeci sau la optzeci de ani. Pentru o astfel de aventură va fi nevoie de cel puțin două sute de ani, la început. Așa să fie. Accept sabia și accept aventura. Așa să fie.

Acum, v-am spus că vă iubesc? Vreau să știți că vă iubesc foarte mult și că v-am iubit întotdeauna și că o să vă iubesc întotdeauna. Sunteți oameni remarcabili, oameni remarcabili în a aprecia moralitatea ființelor drepte și minunați că îndrăzniți să trăiți dincolo de granițele gândirii obișnuite. Vă iubesc, minunații mei oameni.

Ramtha

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA

„Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici şi să vă înveţe să fiţi extraordinari."

Mă numesc JZ Knight şi sunt proprietara de drept a acestui corp. Ramtha şi cu mine suntem doi oameni diferiţi, două fiinţe diferite. Avem un punct de realitate comun – şi, de obicei, acest punct este corpul meu. Deşi, într-un sens, arătăm la fel, de fapt nu arătăm la fel.

Toată viaţa mea, încă de pe când eram micuţă, am auzit voci în cap şi am văzut lucruri minunate, care, pentru mine, în viaţa mea, erau normale. Am fost destul de norocoasă să am o mamă care era o fiinţă umană cu capacităţi mediumnice foarte mari şi care nu a condamnat niciodată ceea ce vedeam eu. Toată viaţa am avut experienţe minunate, dar experienţa cea mai importantă este că aveam această iubire

adâncă, atotcuprinzătoare pentru Dumnezeu și că o parte din mine înțelegea ce este aceea Dumnezeu. Mai târziu în viață, m-am dus la biserică și am încercat să îl înțeleg pe Dumnezeu din punctul de vedere al doctrinei religioase; mi-a fost foarte greu, pentru că acea înțelegere era oarecum în conflict cu ceea ce simțeam și știam eu.

Ramtha face parte din viața mea încă de când m-am născut, dar nu știam cine este și nici nu știam ce este el; știam doar că există o forță minunată, care pășește alături de mine, iar când aveam probleme – și crescând, am avut parte de multă durere în viață – am avut întotdeauna experiențe extraordinare cu această ființă care vorbea cu mine. Puteam să îl aud la fel de clar cum vă aud pe voi, dacă ar fi să purtăm o conversație. El m-a ajutat să înțeleg o mulțime de lucruri în viața mea, care depășeau ceea ce ai fi primit ca sfaturi în mod normal.

Dar el mi-a apărut în bucătărie abia în 1977, într-o după-amiază de duminică, pe când făceam piramide cu soțul meu. Deshidratam niște alimente, pentru că ne plăceau mult drumețiile făcute cu rucsacul în spate. Când mi-am pus pe cap una din piramidele alea ridicole, în capătul celălalt al bucătăriei mi s-a înfățișat această arătare minunată, înaltă de trei metri, scânteietoare și semeață. Nu prea te aștepți să-ți apară așa ceva în bucătărie la două și jumătate după-amiaza. Nimeni nu e pregătit vreodată pentru așa ceva. Astfel, aceea a fost clipa în care Ramtha și-a făcut efectiv cunoscută prezența.

Primul lucru pe care i l-am spus – și nu știu de unde mi-a venit asta – a fost: „Ești așa de frumos. Cine ești?“ El

are un zâmbet ca un soare şi e extraordinar de chipeş. Mi-a spus: „Numele meu este Ramtha Cel Iluminat şi am venit să te ajut să treci peste şanţ." Ca o persoană naivă ce mă aflam, reacţia mea imediată a fost să mă uit la podea, pentru că m-am gândit că poate se întâmplase ceva cu podeaua sau poate fusese aruncată o bombă. Nu ştiam. Iar din acea zi, el a devenit o constantă în viaţa mea. În decursul anului 1977 s-au întâmplat o mulţime de lucruri interesante – ca să nu spun mai mult. Atunci a fost perioada când cei doi copii mai mici ai mei au ajuns să îl cunoască pe Ramtha şi să aibă experienţa unor fenomene incredibile; la fel şi soţul meu.

Mai târziu, în acel an, după ce m-a învăţat şi cum avea ceva greutăţi să îmi explice ce anume era el, astfel încât eu să pot să înţeleg, mi-a spus într-o zi: „O să-ţi trimit un mesager, care o să îţi aducă nişte cărţi; să le citeşti, pentru că atunci ai să ştii ce sunt eu." Cărţile acelea se numeau *The Life and Teaching of the Masters of the Far East* *, (editura DeVorss&Co., 1964). Le-am citit şi am început să înţeleg că Ramtha, într-un fel, era o astfel de fiinţă, iar asta m-a scos din categorizarea de genul „tu eşti diavolul sau Dumnezeu" care mă năpăstuia la vremea aceea.

După ce am ajuns să îl înţeleg, el a petrecut clipe lungi şi multe plimbându-se prin sufrageria mea, cu toţi cei trei metri ai fiinţei sale minunate, aşezându-se comod pe canapea, vorbind cu mine şi învăţându-mă. Dar lucrul de care nu mi-am dat seama la vremea aceea a fost că el ştia

* *Viaţa şi învăţăturile maeştrilor din Orientul Îndepărtat, (n.t.).*

deja tot ce aveam să îl întreb și știa deja cum să îmi răspundă, dar eu habar nu aveam că el știa toate astea.

Din 1977 încoace, el s-a ocupat de mine cu răbdare, într-un fel care mi-a permis să pun un semn de întrebare nu asupra autenticității sale, ci asupra unor lucruri despre mine ca Dumnezeu; m-a învățat, m-a prins atunci când mă lăsam prinsă în dogme sau în limitări – mă prindea exact la momentul potrivit și mă învăța și le parcurgeam împreună pe toate. Și eu spuneam întotdeauna: „Știi, tu ești așa de răbdător. Cred că e minunat că ești așa de răbdător." El nu făcea decât să zâmbească, apoi îmi spunea că are 35.000 de ani – ce altceva ai putea să faci, într-o perioadă atât de lungă? Abia acum vreo zece ani mi-am dat seama că el știa deja ceea ce aveam să îl întreb și că de aceea era așa de răbdător. Dar ca un mare învățător ce este, mi-a dat mie ocazia să abordez aceste chestiuni, înlăuntrul meu. A avut grația să-mi vorbească într-un fel care nu era deloc îngâmfat și – ca un învățător adevărat – m-a lăsat pe mine să îmi dau seama de toate, de una singură.

Să fac channeling cu Ramtha, de la sfârșitul anului 1979 încoace, chiar că a fost o experiență. Ram are trei metri înălțime și poartă două robe, în care l-am văzut întotdeauna. Deși sunt mereu aceleași, sunt chiar minunate, așa că niciodată nu te plictisești să le vezi. Roba interioară este albă ca zăpada și merge până jos, unde presupun că sunt picioarele lui; apoi, pe deasupra, are o altă robă, de un purpuriu minunat. Trebuie să înțelegeți că eu chiar am analizat materialul acestor robe – și nu e tocmai un material; e ca un fel de lumină. Și deși lumina le dă un soi de trans-

parență, eu înțeleg că ceea ce poartă el are o anumită realitate.

Fața lui Ramtha are pielea de culoarea scorțișoarei; ăsta e cel mai bun mod în care o pot descrie. Nu e tocmai maro şi nici tocmai albă sau roşie. E un fel de amestec între acestea. Are ochi negri, foarte profunzi, care pot să se uite înlăuntrul tău, iar tu să ştii că eşti privit înlăuntrul tău. Are nişte sprâncene care arată ca aripile unei păsări şi care se înalță deasupra ochilor. Are maxilarul foarte drept şi o gură minunată, iar când zâmbeşte, ştii că eşti în rai. Are mâini lungi, lungi, cu degete lungi, pe care le foloseşte într-un mod foarte elocvent, pentru a-şi demonstra gândirea.

Astfel că trebuie să vă închipuiți că, după ce m-a învățat să ies din corp, trăgându-mă efectiv afară, aruncându-mă în tunel, să mă lovesc de zidul de lumină şi apoi să ricoşez – dându-mi seama că puştii mei se întorseseră de la şcoală, iar eu abia dacă reuşisem să spăl vasele după micul dejun – mi-a fost foarte greu să mă obişnuiesc să pierd din timpul meu în acest plan. Nu înțelegeam ce făceam şi unde mă duceam, aşa că am avut foarte multe şedințe de exersare. Trebuie să înțelegeți că el îmi făcea asta la ora zece dimineața, iar când reveneam ricoşând din zidul alb, era ora 4 şi jumătate. Am avut o mare problemă să mă ajustez cu timpul în care nu eram aici. Aşa că am petrecut multă vreme în care Ramtha m-a învățat cum să fac asta; a fost amuzant şi vesel, dar şi absolut înspăimântător uneori. Vă puteți închipui cum e să vină la voi, să vă smulgă din corp, să vă arunce în tavan şi să spună: „Ei bine, cum arată perspectiva asta?", apoi să vă arunce într-un tunel – poate că cel mai

bun mod de a-l descrie este ca pe o gaură neagră către nivelul următor – iar voi să fiți azvârliți prin tunel și să vă loviți de zidul acesta alb și să intrați în amnezie.

Astfel, el mă ajuta să mă pregătesc, ca să mă învețe un lucru cu care fusesem deja de acord, înainte de această încarnare. Destinul meu în această viață nu era doar să mă căsătoresc și să am copii și să o duc bine în viață, ci să trec peste adversități și să las să se întâmple ceea ce fusese planificat dinainte să se întâmple – iar această întâmplare cuprindea și o conștiință extraordinară, care este el.

Când am încercat să mă îmbrac ca să fiu Ramtha, a fost amuzant. Nu știam ce să fac. Prima dată când am avut o ședință de channeling, am purtat tocuri și fustă. Eu mă gândeam că e ca și cum m-aș duce la biserică. Așa că, vă închipuiți – dacă aveți puțin timp ca să îl studiați – cum ar arăta el îmbrăcat într-un costum oficial, cu tocuri (ceva ce nu a purtat niciodată în viața lui).

E foarte greu să vorbesc cu oamenii și să îi fac să înțeleagă că eu nu sunt el, că suntem două ființe separate, iar atunci când vorbiți cu mine, în acest corp, vorbiți cu mine, nu cu el. Uneori, în ultimii zece ani și ceva, asta era o mare provocare pentru mine în mijloacele de comunicare în masă, pentru că oamenii nu înțeleg cum se poate ca o ființă omenească să fie înzestrată cu o minte divină și totuși să fie separată de aceasta.

Eu vreau să știți că, deși îl vedeți pe Ramtha aici, în corpul meu, acesta este corpul meu, dar Ramtha nu arată deloc așa. Apariția lui în acest corp nu diminuează măreția a cine și ce este el. De asemenea, ar trebui să mai știți că,

atunci când vorbesc cu voi şi când începeţi să mă întrebaţi despre lucruri pe care le-a spus el, se poate ca eu să nu am nicio idee despre ce vorbiţi, pentru că, atunci când îmi părăsesc corpul, sunt plecată şi mă aflu într-un cu totul alt loc şi timp, despre care nu îmi amintesc în mod conştient. Şi oricât de mult timp ar petrece el cu voi, pentru mine timpul acela poate să însemne cinci minute sau trei minute. Iar când revin în corp, toată ziua respectivă s-a scurs, fără ca eu să fi luat parte la ea. N-am auzit ce v-a spus şi nu ştiu ce a făcut el aici. Când revin, corpul meu este epuizat. Uneori mi-e greu să urc scările şi să îmi schimb hainele, să mă fac mai prezentabilă pentru ceea ce îmi aduce ziua – sau ce a mai rămas din ea.

Ramtha mi-a arătat o mulţime de lucruri minunate, pe care bănuiesc că oamenii care n-au apucat să le vadă niciodată nu pot nici măcar să şi le închipuie, în cele mai măreţe vise ale lor. Am văzut cel de-al douăzeci şi treilea univers şi am întâlnit fiinţe extraordinare, am văzut viaţa cum vine şi pleacă. Am urmărit naşterea, viaţa şi moartea a generaţii întregi, în câteva clipe. Am asistat la evenimente istorice, ca să mă ajute să înţeleg mai bine ceea ce trebuia să ştiu. Mi s-a permis să păşesc pe lângă corpul meu din alte vieţi şi să urmăresc cum eram şi cine eram – şi mi s-a dat voie să văd cealaltă parte a morţii. Acestea sunt ocazii preţioase şi privilegiate, la care mi-am dobândit dreptul undeva, în viaţa mea. Într-un fel, să vorbesc altora despre ele este ca şi cum le-aş lua din farmec, pentru că e greu să transmiţi oamenilor care nu au fost în acele locuri cum este

acolo. Fac ce pot mai bine să le spun, ca povestitor, dar tot nu îmi reușește.

De asemenea, mai știu și că motivul pentru care el lucrează cu studenții lui în modul în care o face este pentru că Ramtha nu vrea niciodată să vă umbrească, pe niciunul dintre voi. Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici și să vă învețe să fiți extraordinari. El deja este extraordinar. Și ideea nu e ca el să genereze fenomene minunate. Dacă v-a spus că o să vă trimită mesageri, o să-i primiți din plin. Ideea nu e ca el să facă trucuri în fața voastră. Nu asta e el. Acelea sunt instrumentele unui avatar care încă mai este un guru, care mai are nevoie să fie venerat, și nu așa stau lucrurile cu el.

Așa că, iată ce se va întâmpla: el vă va învăța și vă va educa, vă va permite să creați fenomenul, iar voi veți putea să o faceți. Apoi, într-o zi, când sunteți în stare să manifestați după voie și când sunteți în stare să vă părăsiți corpul și sunteți în stare să iubiți atunci când interesului omenesc îi este imposibil să o facă, el o să pătrundă chiar în viața voastră, pentru că atunci veți fi gata să împărtășiți din ceea ce este el. Iar ceea ce este el, pur și simplu, este ceea ce veți deveni voi. Până atunci, el este silitor, răbdător, atoateștiutor și atoateînțelegător în tot ce ne trebuie nouă să știm, ca să putem să învățăm să fim aceasta.

Singurul lucru pe care pot să vi-l spun este că dacă sunteți interesați de prezentarea lui și dacă începeți să-l iubiți, chiar dacă nu puteți să-l vedeți, e un semn bun, pentru că asta înseamnă că în voi era important sufletul, îndemnându-vă să vă desfășurați în această viață. Iar asta s-ar putea

să fie împotriva reţelei voastre neuronale. Se poate ca personalitatea voastră să se certe şi să discute în contradictoriu cu voi, dar genul acesta de logică devine transparent atunci când sufletul vă îndeamnă la o anumită experienţă.

Dacă asta vreţi să faceţi, atunci va trebui să vă exercitaţi răbdarea şi concentrarea şi va trebui să faceţi lucrarea. La început, lucrarea este foarte grea, dar dacă aveţi tenacitatea să vă ţineţi de ea, pot să vă spun că, într-o zi, acest învăţător o să vă scoată la lumină. Într-o zi, veţi putea să faceţi toate lucrurile remarcabile, pe care aţi auzit că le puteau face maeştrii din mituri şi legende. Veţi putea să le faceţi, pentru că aceasta este călătoria. Şi, în cele din urmă, acea capacitate este doar realitatea unui Dumnezeu care se trezeşte în formă omenească.

Ei bine, asta e călătoria mea – şi a fost călătoria mea, toată viaţa. Dacă nu ar fi fost important şi dacă nu ar fi fost aşa cum este, cu siguranţă că nu aş trăi în uitare în cea mai mare parte a anului, doar de dragul vizitei câtorva persoane care vor să aibă o experienţă New Age. Asta e mult mai măreţ decât orice experienţă New Age. De asemenea, vă voi spune şi că este mult mai important decât capacitatea de a medita sau capacitatea de a face yoga. Este vorba despre schimbarea conştiinţei în toată viaţa noastră, în ceea ce priveşte fiecare idee – şi despre putinţa noastră să ne descătuşăm mintea şi s-o lăsăm nemărginită, ca să putem să fim tot ce putem să fim.

Ar mai trebui să ştiţi şi că am învăţat că noi putem să demonstrăm doar ceea ce suntem în stare să demonstrăm.

Dacă ați spune, ei bine, ce mă împiedică să fac asta, singura piedică pe care o avem este incapacitatea noastră de a ne preda, de a ne da voie și de a ne sprijini, chiar și în fața propriei noastre rețele neuronale a îndoielii. Dacă puteți să vă sprijiniți pe voi înșivă până treceți de îndoieli, atunci veți reuși, pentru că acesta este singurul obstacol care vă stă în cale. Și, într-o zi, veți face toate aceste lucruri și veți ajunge să vedeți toate lucrurile pe care le-am văzut eu și pe care mi s-a permis să le văd.

Așa că eu am vrut doar să vin și să vă arăt că exist, că îmi place ceea ce fac și că sper că învățați de la acest învățător. Și – lucru și mai important – că sper că o să vă țineți de această învățătură.

JZ Knight

GLOSARUL LUI RAMTHA

A face cunoscut necunoscutul. Această frază exprimă mandatul divin original, care a fost atribuit conştiinţei Sursă, de a manifesta şi de a aduce la nivel conştient toate potenţialele infinite ale Vidului. Această afirmaţie reprezintă intenţia de bază care inspiră procesul dinamic de creaţie şi evoluţie.

Al doilea plan. Acesta este planul existenţei conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşie. El este asociat cu durerea şi cu suferinţa. Acest plan este polaritatea negativă a celui de-al treilea plan, al frecvenţei luminii vizibile.

Al doilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşie. El este asociat cu experienţa durerii şi a suferinţei şi este localizat în partea inferioară a abdomenului.

Al treilea plan. Acesta este planul stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile. Mai este cunoscut şi ca planul luminii şi planul mental. Atunci când energia Planului Albastru este coborâtă la această bandă de frecvenţă, ea se împarte în polaritate negativă şi pozitivă. Acesta este punctul la care sufletul se împarte în două, generând astfel fenomenul de suflete pereche.

Al treilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile. El este asociat cu controlul, tirania, victimizarea şi puterea. Este localizat în regiunea plexului solar.

Al patrulea plan. Cel de-al patrulea plan al existenței este tărâmul conștiinței punte și al frecvenței ultraviolet. Acest plan este descris ca planul lui Shiva, distrugătorul vechiului și creatorul noului. În acest plan, energia nu este încă împărțită în polaritate pozitivă și negativă. Orice modificări sau vindecări de durată în corpul fizic trebuie să fie efectuate mai întâi la nivelul celui de-al patrulea plan și al Corpului Albastru. Acest plan mai este numit și Planul Albastru sau Planul lui Shiva.

Al patrulea sigiliu. Cel de-al patrulea sigiliu este asociat cu iubirea necondiționată și cu glanda timus. Atunci când este activat acest sigiliu, se secretă un hormon care menține corpul într-o stare de sănătate perfectă și care oprește procesul de îmbătrânire.

Al cincilea plan. Cel de-al cincilea plan al existenței este planul superconștiinței și al frecvenței razelor X. El mai este cunoscut și sub numele de Planul Auriu sau Paradisul.

Al cincilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul corpului nostru spiritual, care ne conectează cu cel de-al cincilea plan. Este asociat cu glanda tiroidă și cu a vorbi și a trăi adevărul fără dualitate.

Al șaselea plan. Al șaselea plan este tărâmul hiperconștiinței și banda de frecvență a razelor gama. În acest plan este experimentată starea de conștiență în care suntem una cu tot ce este viață.

Al șasea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu glanda pineală și cu banda de frecvență a razelor gama. La activarea acestui sigiliu se deschide formațiunea reticulară care filtrează și învăluie cunoașterea minții subconștiente. Deschiderea creierului se referă la deschiderea acestui sigiliu și la activarea conștiinței și a energiei sale.

Al șaptelea plan. Planul al șaptelea este planul ultraconștiinței și banda de frecvență a Infinitului Necunoscut. Acest plan este locul unde a început călătoria involuției. Acest plan a fost creat

de Punctul Zero, atunci când a imitat actul de contemplare al Vidului şi când a fost creată conştiinţa oglindă sau conştiinţa secundară. Un plan de existenţă sau o dimensiune de spaţiu şi timp există între două puncte de conştiinţă. Toate celelalte planuri au fost create prin încetinirea benzii de timp şi de frecvenţă a celui de-al şaptelea plan.

Al şaptelea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu creştetul capului, cu glanda pituitară şi cu atingerea iluminării.

Analogic. A fi analogic înseamnă a trăi în Acum. „Acum" este momentul creator şi el se află în afara timpului, a trecutului şi a emoţiilor.

Benzile. Benzile sunt două grupe de câte şapte frecvenţe, care înconjoară corpul omenesc şi îl ţin laolaltă. Fiecare dintre cele şapte straturi de frecvenţă ale fiecărei benzi corespunde celor şapte sigilii ale celor şapte niveluri de conştienţă din corpul omenesc. Benzile sunt câmpul auric, care face posibil procesul minţii binare şi al minţii analogice.

C&E. Abreviere a conceptului de Conştiinţă-şi-Energie. Aceasta este marca de serviciu a disciplinei fundamentale a manifestării şi a înălţării conştiinţei, care se predă la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha. Prin această disciplină, studenţii învaţă să creeze o stare analogică a minţii, să îşi deschidă sigiliile superioare şi să creeze realitate din Vid. „Seminarul introductiv C&E" este numele Seminarului introductiv pentru studenţii începători, în care aceştia învaţă despre conceptele şi disciplinele fundamentale ale învăţăturilor lui Ramtha. Învăţăturile Seminarului introductiv C&E se pot găsi în *Ramtha, Ghidul începătorului pentru crearea realităţii* şi în *Ramtha, Creating Personal Reality* *, Caseta 380, (Yelm: Dialogurile lui Ramtha, 1998).

* *Ramtha, Crearea realităţii personale (n.t.)*

C&E = R. Conștiința-și-Energia creează natura realității.

Cartea Vieții. Ramtha vorbește despre suflet ca fiind Cartea Vieții, în care este înregistrată toată călătoria de involuție și evoluție a fiecărui individ, sub formă de înțelepciune.

Câmpul de nume. Câmpul de nume este denumirea câmpului vast în care se practică disciplina Lucrului pe Câmp.

Câmpul labirintului. Este denumirea câmpului vast cu labirintul, folosit pentru disciplina labirintului.

Cele patru sigilii superioare. Cele patru sigilii superioare sunt sigiliul al patrulea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea.

Cele șapte sigilii. Cele șapte sigilii sunt centri energetici puternici, care constituie șapte niveluri de conștiință în corpul omenesc. Benzile sunt modul în care corpul fizic este ținut laolaltă, conform acestor sigilii. La fiecare ființă umană, energia iese în spirală din primele trei sigilii sau din primii trei centri. Energia care pulsează din primele trei sigilii se manifestă ca sexualitate, durere sau putere. Atunci când sunt descuiate sigiliile superioare, se activează un nivel superior de conștiință.

Conștiința. Conștiința este copilul care s-a născut din contemplarea de sine a Vidului. Ea este esența și țesătura a tot. Tot ce există își are originea în conștiință și s-a manifestat în exterior prin asistenta acesteia, energia. Un flux de conștiință se referă la continuumul minții lui Dumnezeu.

Conștiința corp/minte. Conștiința corp/minte este conștiința care aparține planului fizic și corpului uman.

Conștiința-oglindă. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare a Vidului, el a creat o reflexie a sa în oglindă, un punct de referință, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Acest punct se numește conștiința-oglindă sau conștiința secundară. *A se vedea* Sinele.

Conştiinţa primară. Aceasta este Observatorul, marele sine, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omeneşti.

Conştiinţa secundară. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare a Vidului, el a creat o reflexie a sa în oglindă, un punct de referinţă, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Aceasta se numeşte conştiinţa-oglindă sau conştiinţa secundară. *A se vedea* Sinele.

Conştiinţa socială. Este conştiinţa planului al doilea şi a benzii de frecvenţă infraroşie. Mai este numită şi imaginea personalităţii omeneşti şi mintea primelor trei sigilii. Conştiinţa socială se referă la conştiinţa colectivă a societăţii omeneşti. Este colecţia de gânduri, de presupuneri, de judecăţi, de prejudecăţi, de legi, moralitate, valori, atitudini, idealuri şi emoţii care aparţin fraternităţii rasei omeneşti.

Conştiinţă-şi-energie. Conştiinţa-şi-energia sunt forţa dinamică a creaţiei; ele sunt combinate în mod inextricabil. Tot ce există îşi are originea în conştiinţă şi s-a manifestat prin modularea propriului impact energetic.

Corpul Albastru. Este corpul care aparţine celui de-al patrulea plan al existenţei – conştiinţa punte – şi benzii de frecvenţă ultravioletă. Corpul Albastru domneşte peste corpul de lumină şi peste planul fizic.

Corpul Auriu. Este corpul care aparţine celui de-al cincilea plan, superconştiinţei şi frecvenţei razelor X.

Corpul de lumină. Este acelaşi lucru ca şi corpul radios. Este corpul care aparţine celui de-al treilea plan, al stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile.

Corpul emoţional. Corpul emoţional este colecţia de emoţii, atitudini şi tipare electrochimice trecute, care formează reţeaua neuronală a creierului şi definesc personalitatea omenească a

unui individ. Ramtha îl descrie ca fiind seducția celor neiluminați și este motivul reîncarnării ciclice.

Creează-ți ziua. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha, pentru înălțarea conștiinței și a energiei, și crearea intenționată dimineața devreme, înainte de începerea zilei, a unui plan constructiv de experiențe și de întâmplări pentru o zi. Această tehnică este predată în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Creierul galben. Creierul galben este denumirea pe care o folosește Ramtha pentru a desemna neocortexul, sediul gândirii analitice și emoționale. Motivul pentru care este numit creierul galben este acela că în desenul caricatural, bidimensional, folosit de Ramtha pentru a preda funcțiile și procesele creierului, neocortexul a fost colorat în galben. El a explicat că diferitele aspecte ale creierului din acest desen sunt exagerate și subliniate prin culori, pentru a sprijini studiul și înțelegerea. Acest desen a devenit instrumentul standard, folosit în toate lecțiile ulterioare despre creier.

Dansul în Corpul Albastru. Aceasta este o disciplină predată de Ramtha, în care studenții își înalță nivelul de conștiență până la conștiința celui de-al patrulea plan. Această disciplină permite accesarea Corpului Albastru și deschiderea celui de-al patrulea sigiliu.

Disciplinele Marii Lucrări. Școala de Înțelepciune Străveche a lui Ramtha este dedicată Marii Lucrări. Disciplinele Marii Lucrări care se practică la Școala de Iluminare a lui Ramtha sunt create în întregime de Ramtha. Aceste practici sunt inițieri puternice, în care studenții au ocazia să aplice și să experimenteze la prima mână învățăturile lui Ramtha.

Dumnezei. Dumnezeii sunt ființe avansate din punct de vedere tehnologic, din alte sisteme solare, care au venit pe Pământ acum 455.000 de ani. Acești Dumnezei au manipulat genetic

rasa omenească, amestecând şi modificând ADN-ul nostru cu al lor. Ei sunt cei cărora li se datorează evoluţia neocortexului şi au folosit rasa umană ca pe o forţă de muncă supusă. Dovezi ale acestor evenimente sunt înregistrate pe tăbliţele şi în artefactele sumeriene. Termenul mai este folosit şi pentru a descrie adevărata identitate a omenirii, ca Dumnezei uitaţi.

Dumnezeu. Învăţăturile lui Ramtha sunt o expunere a afirmaţiei că „Tu eşti Dumnezeu". Omenirea este descrisă ca fiind Dumnezeii uitaţi, fiinţe divine ca natură, care şi-au uitat moştenirea şi adevărata identitate. Această afirmaţie este cea care reprezintă mesajul provocator al lui Ramtha pentru epoca noastră modernă – o epocă brăzdată de superstiţii religioase şi de concepţii eronate cu privire la divinitate şi la adevărata cunoaştere a înţelepciunii.

Dumnezeu/bărbat. Realizarea deplină a unei fiinţe omeneşti.

Dumnezeu/femeie. Realizarea deplină a unei fiinţe omeneşti.

Dumnezeul lăuntric. Acesta este Observatorul, marele sine, conştiinţa primară, Spiritul, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omeneşti.

Dumnezeul Necunoscut. Dumnezeul Necunoscut era Dumnezeul unic al strămoşilor lui Ramtha, lemurienii. Dumnezeul Necunoscut reprezintă divinitatea uitată şi originea divină a persoanei umane.

Emoţii. Emoţia este efectul fizic, biochimic al unei experienţe. Emoţiile aparţin trecutului, pentru că ele sunt expresia experienţelor care sunt deja cunoscute şi cartografiate în căile neuronale ale creierului.

Energia. Energia este perechea conştiinţei. Tot ce este conştiinţă poartă cu sine un impact energetic dinamic, o radiaţie sau o expresie naturală a sa. La fel, toate formele de energie poartă cu ele o conştiinţă care le defineşte.

Evoluție. Evoluția este călătoria înapoi, acasă, de la nivelurile cele mai joase de frecvență și masă până la cele mai înalte niveluri de conștiință și până la Punctul Zero.

Forța vitală. Forța vitală este Tatăl/Mama, este Spiritul, respirația vieții în interiorul persoanei, care este platforma de pe care persoana își creează iluziile, imaginația și visele.

Gândul. Gândul este diferit de conștiință. Creierul prelucrează un flux de conștiință și îl modifică pe segmente – imagini holografice – de amprente neuronale, electrice și chimice numite gânduri. Gândurile sunt cărămizile din care este construită mintea.

Grila. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha pentru înălțarea conștiinței și a energiei și accesarea intenționată a câmpului de energie al Punctului Zero și a țesăturii realității, printr-o vizualizare mentală. Această tehnică se predă în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Hierofant. Hierofantul este un maestru învățător capabil să manifeste ceea ce predă și care își inițiază studenții într-o astfel de cunoaștere.

Hiperconștiința. Hiperconștiința este conștiința celui de-al șaselea plan și a frecvenței razelor gama.

Ieșit din comun. Ramtha folosește acest cuvânt cu o conotație pozitivă, pentru a exprima ceva sau pe cineva care este extraordinar și neobișnuit, care acționează nerestricționat și care este excesiv de curajos sau de viteaz.

Iluminare. Iluminarea este realizarea deplină a persoanei umane, atingerea nemuririi și a minții nelimitate. Ea este rezultatul ridicării energiei kundalini, care se află la baza șirei spinării, până la cel de-al șaptelea sigiliu, care deschide părțile latente ale creierului. Atunci când energia pătrunde în creierul mic și

în creierul mijlociu, şi se deschide mintea subconştientă, individul are experienţa unui fulger orbitor de lumină, care se numeşte iluminare.

Infinitul necunoscut. Aceasta este banda de frecvenţă a celui de-al şaptelea plan de existenţă şi a ultraconştiinţei.

Involuţia. Involuţia este călătoria de la Punctul Zero, din cel de-al şaptelea plan, până la nivelurile cele mai lente şi mai dense de frecvenţă şi masă.

JZ Knight. JZ Knight este singura persoană pe care Ramtha a numit-o ca să îl canalizeze. Ramtha o numeşte pe JZ fiica sa preaiubită. Ea a fost Ramaya, cea mai în vârstă dintre copiii care i-au fost daţi lui Ramtha în timpul vieţii sale.

Kundalini. Energia Kundalini este forţa vitală a unei persoane, care coboară din sigiliile superioare la baza şirei spinării, în timpul pubertăţii. Este un pachet mare de energie, rezervat pentru evoluţia umană, care este reprezentat de obicei ca un şarpe încolăcit, aflat la baza şirei spinării. Această energie este diferită de energia care iese din primele trei sigilii şi care răspunde de sexualitate, de durere şi de suferinţă, de putere şi de victimizare. În mod obişnuit, ea este descrisă ca fiind şarpele care doarme sau dragonul care doarme. Deplasarea energiei kundalini către creştetul capului este denumită călătoria iluminării. Această călătorie are loc atunci când acest şarpe se trezeşte şi începe să danseze în jurul şirei spinării, ionizând lichidul spinal şi modificându-i structura moleculară. Această acţiune provoacă deschiderea creierului mijlociu şi a porţii către mintea subconştientă.

Labirintul. Este numele dat labirintului folosit ca parte a disciplinelor de la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha. Studenţii sunt învăţaţi să găsească intrarea în acest labirint legaţi la ochi şi să se deplaseze prin el, concentrându-se pe Vid, fără a atinge pereţii

și fără a-și folosi ochii sau simțurile. Obiectivul acestei discipline este ca studenții, legați la ochi, să găsească centrul labirintului sau o cameră desemnată ca reprezentând Vidul.

Lista. Lista este disciplina predată de Ramtha în care studentul scrie o listă a lucrurilor pe care dorește să le cunoască și să le experimenteze, apoi învață să se concentreze pe ea într-o stare de conștiință analogică. Lista este harta folosită pentru a proiecta, a modifica și a reprograma rețeaua neuronală a unei persoane. Este instrumentul care ajută la realizarea unor modificări semnificative și durabile la nivelul persoanei și al realității sale.

Lucrul pe Câmp. Lucrul pe câmp este una dintre disciplinele fundamentale ale Școlii de Iluminare a lui Ramtha. Studenții sunt învățați să creeze un simbol a ceva ce doresc să știe și să experimenteze, pe care să îl deseneze pe un cartonaș. Cartonașele sunt expuse cu partea nedesenată în interior, pe balustradele gardurilor ce înconjoară un câmp vast. Studenții își acoperă ochii cu măști și se concentrează pe simbolul lor, lăsându-și corpul să meargă liber, pentru a găsi cartonașul, prin aplicarea legii conștiinței și energiei și a minții analogice.

Lumina. Lumina se referă la cel de-al treilea plan al existenței.

Marea Lucrare. Marea Lucrare este aplicarea practică a cunoașterii Școlilor de Înțelepciune Străveche. Termenul se referă la disciplinele prin care persoana umană se ilumineză și este transmutată la starea de ființă nemuritoare, divină.

Mersul Christic. Mersul Christic este o disciplină creată de Ramtha, în care studentul învață să meargă foarte încet, fiind într-o stare de conștiență acută. În această disciplină, studentul învață să manifeste mintea Christică, cu fiecare pas pe care îl face.

Mesager. În timpul vieții lui Ramtha, mesagerul era persoana care răspundea de transmiterea unor anumite mesaje sau informații.

Un maestru învățător are capacitatea să trimită mesageri altor oameni, care manifestă cuvintele sau intenția maestrului, sub forma unei experiențe sau a unui eveniment.

Mintea. Mintea este produsul unor fluxuri de conştiință-şi-energie care acționează asupra creierului, creând forme-gând, segmente holografice sau tipare neurosinaptice denumite memorie. Fluxurile de conştiință-şi-energie țin creierul în viață. Ele sunt sursa de alimentare a creierului. Capacitatea de a gândi a unei persoane este ceea ce dă persoanei o minte.

Mintea analogică. Mintea analogică înseamnă o singură minte. Ea este rezultatul alinierii conştiinței primare şi a conştiinței secundare, a Observatorului şi a personalității. În această stare a minții sunt deschise cel de-al patrulea, al cincilea, al şaselea şi al şaptelea sigiliu al corpului. Benzile se rotesc în direcții opuse, ca o roată în interiorul unei alte roți, creând un vârtej puternic, care permite gândurilor susținute în lobul frontal să se coaguleze şi să se manifeste.

Mintea binară. Termenul acesta înseamnă două minți. Este mintea produsă atunci când accesăm cunoaşterea personalității omeneşti şi a corpului fizic, fără să accesăm mintea noastră profundă, subconştientă. Mintea binară se bazează numai pe cunoaşterea, percepția şi procesele de gândire ale neocortexului şi ale primelor trei sigilii. În această stare a minții, cel de-al patrulea, al cincelea, al şaselea şi al şaptelea sigiliu rămân închise.

Mintea lui Dumnezeu. Mintea lui Dumnezeu cuprinde mintea şi înțelepciunea fiecărei forme de viață care a trăit vreodată în orice dimensiune, în orice timp, sau care va trăi vreodată pe orice planetă, pe orice stea sau în orice regiune a spațiului.

Mintea-maimuță. Mintea-maimuță se referă la mintea licăritoare şi nestatornică a personalității.

Mintea subconștientă. Sediul minții subconștiente este creierul mic sau creierul reptilian. Această parte a creierului își are propriile conexiuni independente cu lobul frontal și cu întreg corpul, și are puterea de a accesa mintea lui Dumnezeu, înțelepciunea veacurilor.

Oameni, locuri, lucruri, momente și întâmplări. Acestea sunt principalele domenii ale experienței omenești, de care personalitatea este atașată emoțional. Aceste domenii reprezintă trecutul persoanei omenești și formează conținutul corpului emoțional.

Observatorul. Se referă la Observatorul răspunzător de colapsarea undă/particulă din mecanica cuantică. Acesta reprezintă marele sine, Spiritul, conștiința primară, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omenești.

Pânzele albastre. Pânzele albastre reprezintă structura de bază a corpului fizic la un nivel subtil. Este structura invizibilă de schelet a tărâmului fizic, care vibrează la nivelul frecvenței ultraviolet.

Personalitatea. *A se vedea* Corpul emoțional.

Planul Extazului. Se referă la planul de odihnă, unde sufletele își planifică următoarele încarnări, după recapitularea vieții anterioare. El mai este cunoscut și ca fiind cerul și paradisul, unde nu există suferință, nu există durere, nevoie sau lipsă și unde orice dorință se manifestă imediat.

Planul demonstrației. Planul fizic este numit și planul demonstrației. Este planul în care persoana are ocazia să își demonstreze potențialitatea creatoare la nivelul masei și să asiste la forma materială pe care o ia conștiința, toate acestea pentru a-și lărgi nivelul de înțelegere emoțională.

Plimbarea. Aceasta este marca de serviciu a unei tehnici create de JZ Knight, pentru înălțarea conștiinței și a energiei, modificarea intenționată a rețelelor noastre neuronale și a tiparelor de

gândire prestabilite pe care nu le mai dorim şi înlocuirea lor cu altele noi, la alegerea noastră. Această tehnică este predată în exclusivitate la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

Primele trei sigilii. Primele trei sigilii sunt sigiliile sexualităţii, ale durerii şi ale suferinţei, ale puterii care controlează. Acestea sunt sigiliile care sunt implicate în mod obişnuit în toate complexităţile dramei omeneşti.

Primul plan. Se referă la planul material sau fizic. Este planul conştiinţei imagine şi al frecvenţei hertziene. Este forma cea mai lentă şi mai densă de conştiinţă-şi-energie coagulată.

Primul sigiliu. Primul sigiliu este asociat cu organele reproductive, cu sexualitatea şi cu supravieţuirea.

Principiul Mamă/Tată. Acest principiu este sursa a tot ce este viaţă, Tatăl, Mama eternă, Vidul. În învăţăturile lui Ramtha, Sursa şi Dumnezeu creatorul nu sunt acelaşi lucru. Dumnezeu creatorul este văzut ca fiind Punctul Zero şi conştiinţa primară, dar nu ca fiind Sursa sau Vidul însuşi.

Procesul de torsiune. Aceasta este marca de serviciu care denumeşte o tehnică creată de Ramtha pentru înălţarea conştiinţei şi energiei şi crearea intenţionată a unui câmp de torsiune, prin folosirea minţii. Prin această tehnică, studentul învaţă să construiască o gaură de vierme în spaţiu/timp, să modifice realitatea şi să creeze fenomene dimensionale cum ar fi starea de a fi invizibil, levitaţia, bilocaţia, teleportarea şi altele. Această tehnică este predată exclusiv la Şcoala de Iluminare a lui Ramtha.

Procesul de vizualizare în Twilight®. Este procesul folosit pentru a practica disciplina Listei sau alte forme de vizualizare.

Punctul Zero. Se referă la punctul iniţial de conştienţă, creat de Vid prin actul contemplării de sine. Punctul Zero este copilul iniţial al Vidului, naşterea conştiinţei.

Ram. Ram este o versiune prescurtată a numelui Ramtha. Ramtha înseamnă Tatăl.

Ramaya. Ramtha o numește pe JZ Knight fiica lui preaiubită. Ea a fost Ramaya, prima care a devenit copilul adoptat al lui Ramtha în timpul vieții sale. Ramtha a găsit-o pe Ramaya abandonată, în stepele Rusiei. Mulți oameni îi dădeau lui Ramtha copiii în timpul marșului, ca un gest de iubire și respect suprem; acești copii aveau să fie crescuți în Casa lui Ram. El a ajuns să aibă un număr mare de copii, 133, deși niciodată nu a avut urmași de sânge.

Ramtha (etimologie). Numele de Ramtha cel Iluminat, Domnul Vântului, înseamnă Tatăl. Se mai referă și la Ram, cel care a coborât din munte în ceea ce se cunoaște ca fiind îngrozitoarea zi a lui Ram. „Se spune despre asta în toată Antichitatea. Iar în vechiul Egipt există un bulevard dedicat lui Ram, marele cuceritor. Și ei au fost destul de înțelepți, încât să înțeleagă că oricine putea să meargă pe bulevardul lui Ram putea să cucerească vântul." Cuvântul Aram, numele nepotului lui Noe, este format din substantivul Araa, care în limba aramaică înseamnă pământ, sol, și din cuvântul Ramtha, care înseamnă înalt. Acest nume semitic aduce aminte de descinderea lui Ramtha de pe muntele cel înalt, cu care a început marele marș.

Recapitularea vieții. Aceasta este recapitularea încarnării anterioare, care are loc atunci când persoana ajunge în cel de-al treilea plan, după moarte. Persoana are ocazia să fie Observatorul, actorul și receptorul propriilor sale acțiuni. Problemele nerezolvate din acea viață, care apar în lumina recapitulării, stabilesc programul pentru încarnarea următoare.

Rețeaua neuronală. Este o rețea de neuroni care efectuează împreună o funcție.

Shiva. Domnul Dumnezeu Shiva reprezintă Domnul Planului Albastru și al Corpului Albastru. Shiva nu este folosit ca referire la zeitatea

singulară din hinduism. Mai degrabă, este reprezentarea unei stări de conştiinţă care aparţine celui de-al patrulea plan, benzii de frecvenţă ultraviolet şi deschiderii celui de-al patrulea sigiliu. Shiva nu este nici bărbat, nici femeie. Este o fiinţă androgină, pentru că energia celui de-al patrulea plan încă nu a fost separată în polarităţi pozitive şi negative. Aceasta este o distincţie importantă faţă de reprezentarea hindusă tradiţională a lui Shiva ca fiind o zeitate masculină, care are o soţie. Pielea de tigru de la picioarele sale, tridentul şi soarele şi luna de la nivelul capului reprezintă gradul de stăpân al acestui corp asupra primelor trei sigilii de conştiinţă. Energia kundalini este reprezentată ca o energie puternică, ce porneşte de la baza şirei spinării şi iese prin cap. Aceasta este o altă distincţie faţă de anumite reprezentări hinduse ale lui Shiva, în care energia sub formă de şarpe iese la nivelul celui de-al cincilea sigiliu, prin gât. O altă imagine simbolică a lui Shiva reprezintă şuviţe lungi de păr întunecat şi o mulţime de şiraguri de perle, care reprezintă bogăţia experienţei sale, stăpânită ca înţelepciune. Tolba, arcul şi săgeţile sunt agentul prin care Shiva îşi declanşează voinţa puternică, distruge imperfecţiunea şi creează noul.

Sinele. Sinele este adevărata identitate a persoanei omeneşti, diferită de personalitate. Este aspectul transcendental al persoanei. El se referă la conştiinţa secundară, la călătorul în călătoria de involuţie şi de evoluţie, care face cunoscut necunoscutul.

Sufletul. Ramtha se referă la suflet ca fiind Cartea Vieţii, în care este înregistrată sub formă de înţelepciune întreaga călătorie de involuţie şi evoluţie a individului.

Superconştiinţa. Aceasta este conştiinţa celui de-al cincilea plan şi frecvenţei razelor X.

Tahumo®. Tahumo este disciplina predată de Ramtha, în care studentul învaţă capacitatea de a stăpâni efectele mediului înconjurător natural – frigul şi căldura – asupra corpului omenesc.

Transmitere și recepție. Transmitere și recepție este denumirea disciplinei predate de Ramtha, în care studentul învață să acceseze informații cu ajutorul atributelor creierului mijlociu, excluzându-și percepția senzorială. Această disciplină dezvoltă capacitatea mediumnică a studentului pentru telepatie și divinație.

Twilight®. Termenul este folosit pentru a descrie disciplina predată de Ramtha, în care studenții învață să își aducă corpul într-o stare catatonică, similară cu somnul profund, dar păstrându-și în același timp starea de conștiență.

Ultraconștiința. Este conștiința celui de-al șaptelea plan și a benzii de frecvență a Infinitului Necunoscut. Este conștiința unui maestru înălțat.

Vidul. Vidul este definit ca un vast nimic la nivel material, însă toate lucrurile la nivel potențial. *A se vedea* Principiul Mamă/Tată.

Vindecarea cu ajutorul Corpului Albastru. Este o disciplină predată de Ramtha, în care studenții își înalță nivelul de conștiență până la conștiința celui de-al patrulea plan și la Corpul Albastru, în scopul vindecării sau modificării corpului fizic.

Yeshua ben Joseph. Ramtha îl numește pe Iisus Hristos cu numele de Yeshua ben Joseph, urmând tradițiile evreiești ale acelei perioade.

Figura A. CELE ŞAPTE SIGILII: ŞAPTE NIVELURI DE CONŞTIINŢĂ ÎN CORPUL OMENESC

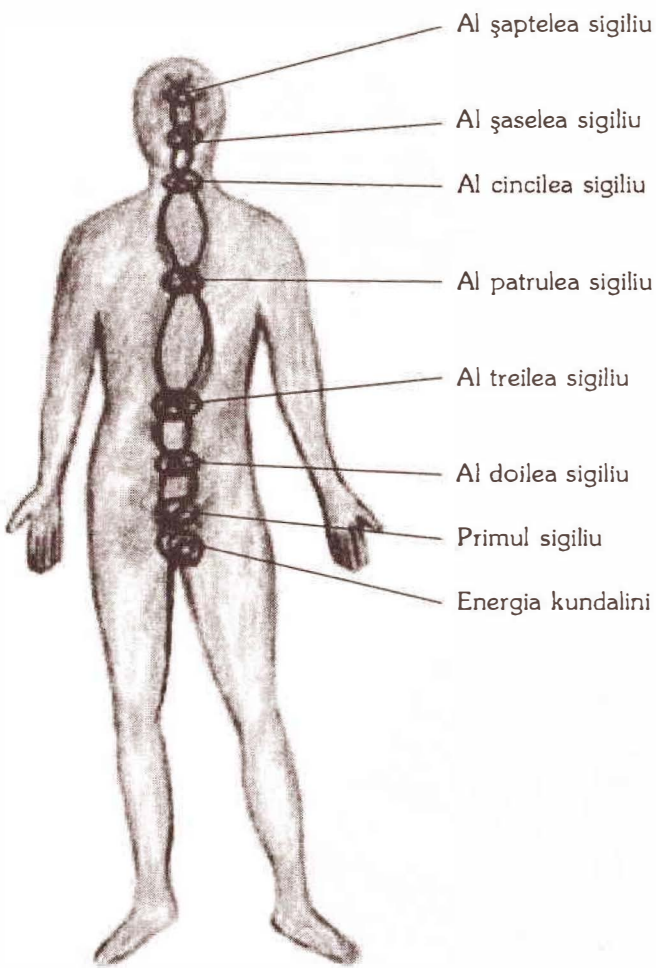

Copyright©2000 JZ Knight

Figura B. ŞAPTE NIVELURI DE CONŞTIINȚĂ ŞI ENERGIE

Copyright©2000 JZ Knight

Figura C. ŞAPTE CORPURI ÎNFĂŞURATE UNUL ÎN ALTUL

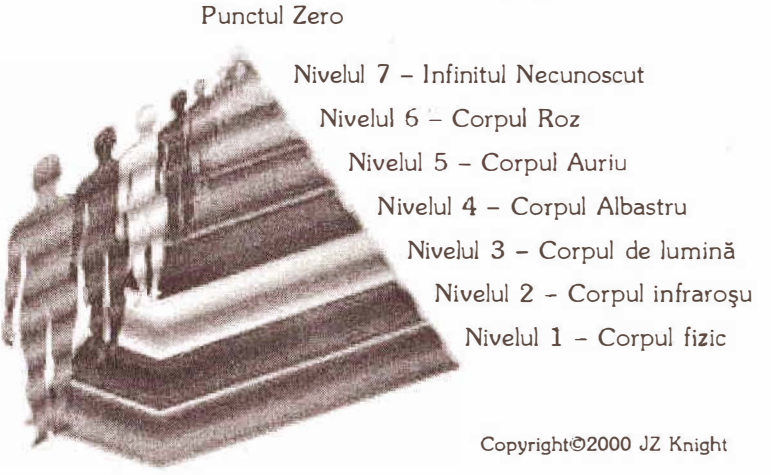
Punctul Zero
Nivelul 7 – Infinitul Necunoscut
Nivelul 6 – Corpul Roz
Nivelul 5 – Corpul Auriu
Nivelul 4 – Corpul Albastru
Nivelul 3 – Corpul de lumină
Nivelul 2 – Corpul infraroşu
Nivelul 1 – Corpul fizic

Copyright©2000 JZ Knight

Figura D. CONŞTIINŢA ŞI ENERGIA
ÎN SPECTRUL LUMINII

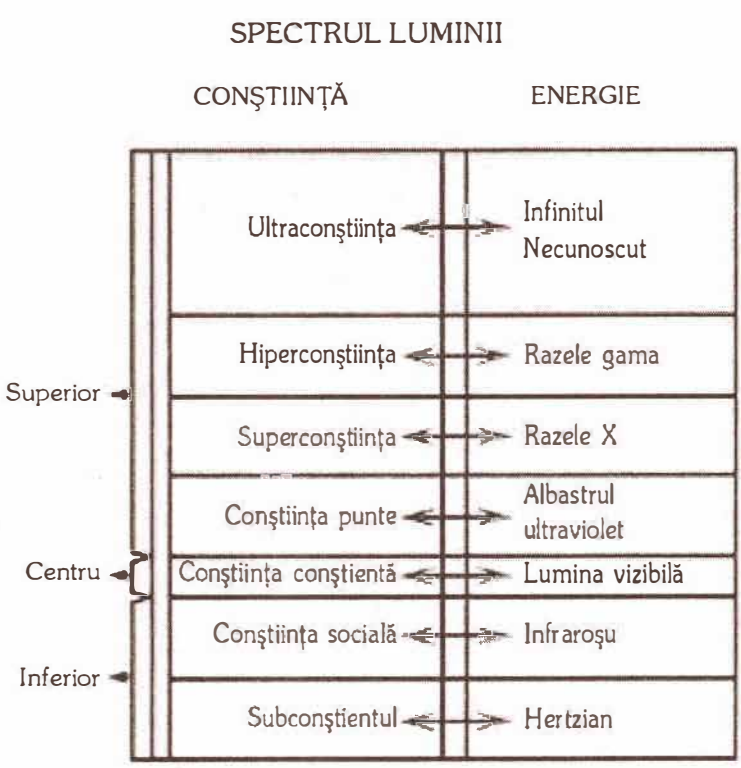

Copyright©2000 JZ Knight

Figura E. CREIERUL

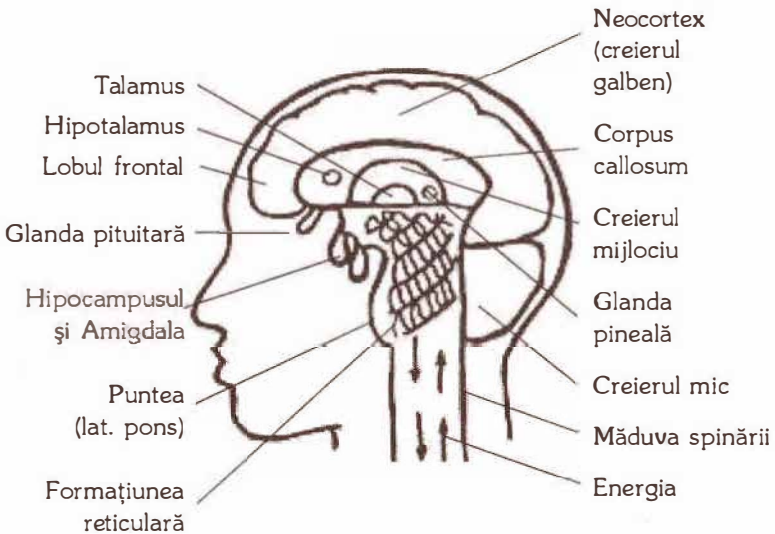

Copyright©2000 JZ Knight

Acesta este desenul caricatural original, bidimensional, pe care Ramtha l-a folosit ca să predea funcțiile și procesele creierului. El a explicat că, în acest desen, diferitele aspecte ale creierului sunt exagerate și subliniate prin culori, pentru a ușura studiul și înțelegerea. Acest desen a devenit instrumentul standard, folosit în toate lecțiile ulterioare despre creier.

Figura F. MINTEA BINARĂ – TRĂIND IMAGINEA

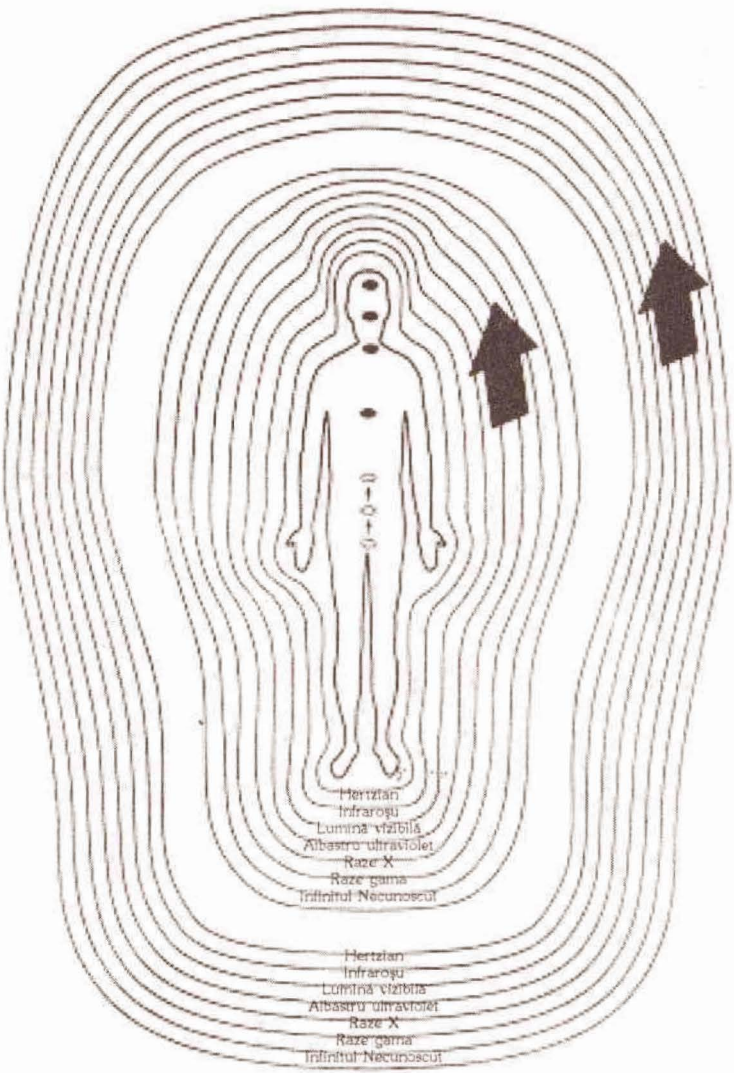

Copyright©2000 JZ Knight

Figura G. MINTEA ANALOGICĂ – TRĂIND ÎN ACUM

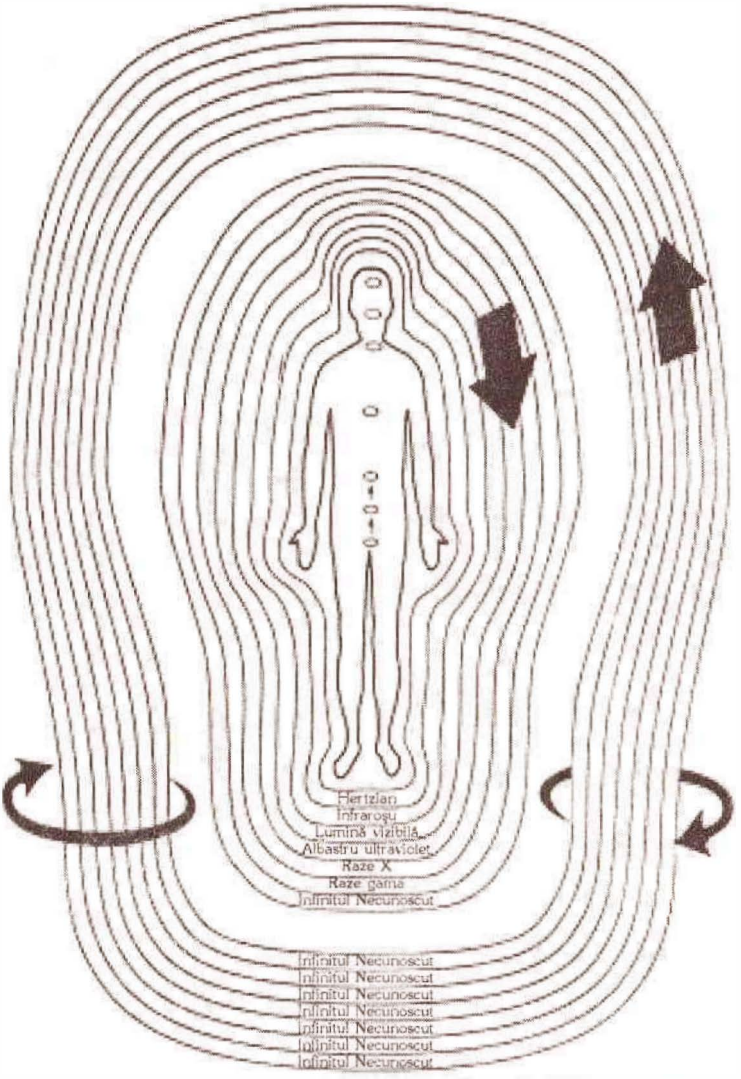

Copyright©2000 JZ Knight

Figura H. EFECTUL OBSERVATORULUI ŞI CELULA NERVOASĂ

Observatorul este cel care produce colapsarea undei de probabilitate, sub formă de particulă de realitate.

Particulă Undă de energie Observatorul

Actul observării face ca celulele nervoase să transmită şi să producă gândul.

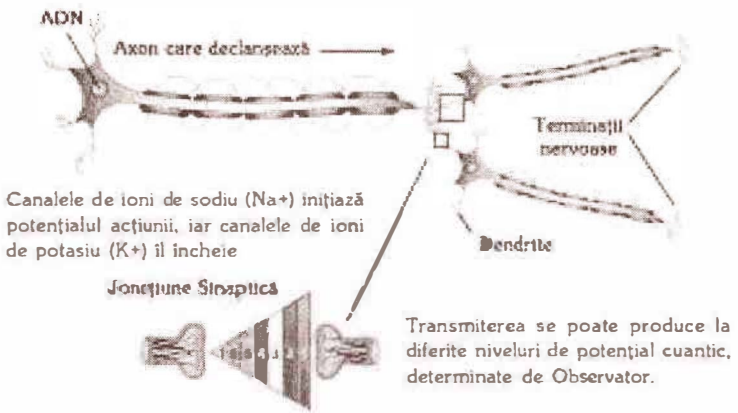
ADN
Axon care declanşează
Terminaţii nervoase
Canalele de ioni de sodiu (Na+) iniţiază potenţialul acţiunii, iar canalele de ioni de potasiu (K+) îl încheie
Dendrite
Joncţiune Sinaptică
Transmiterea se poate produce la diferite niveluri de potenţial cuantic, determinate de Observator.

Copyright©2000 JZ Knight

Figura I. BIOLOGIA CELULARĂ
ŞI CONEXIUNILE PENTRU FORMAREA GÂNDULUI

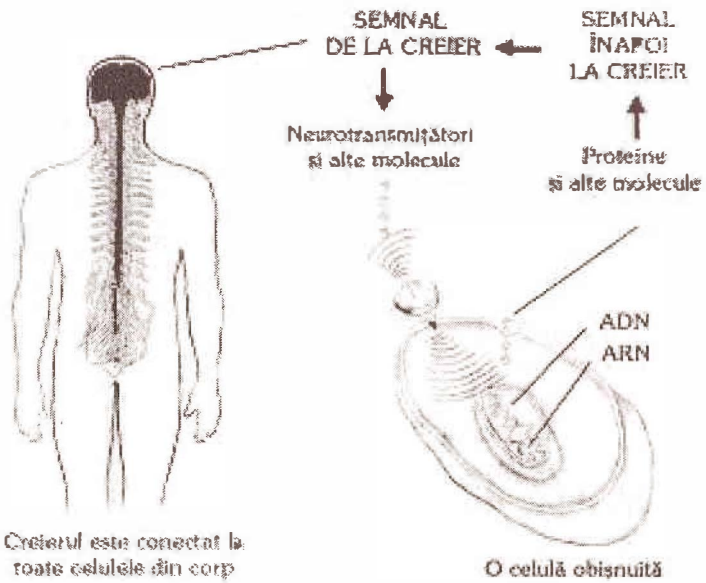

Copyright©2000 JZ Knight

Figura J. STRUCTURA DE SCHELET,
SUB FORMĂ DE PÂNZĂ, A MASEI

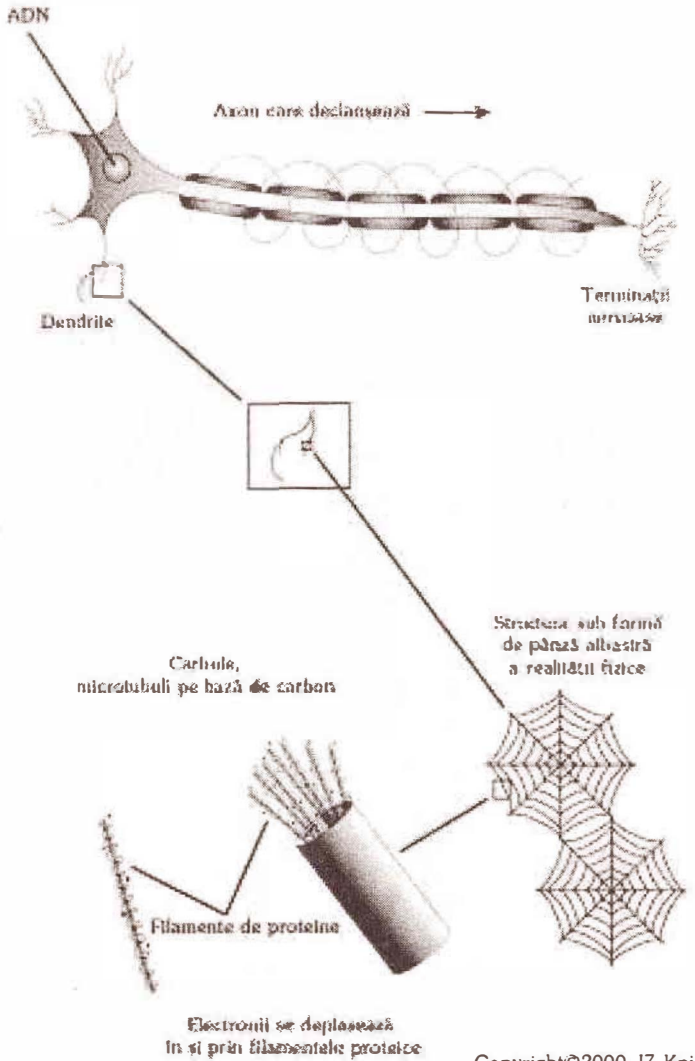

Copyright©2000 JZ Knight

Figura K. CORPUL ALBASTRU

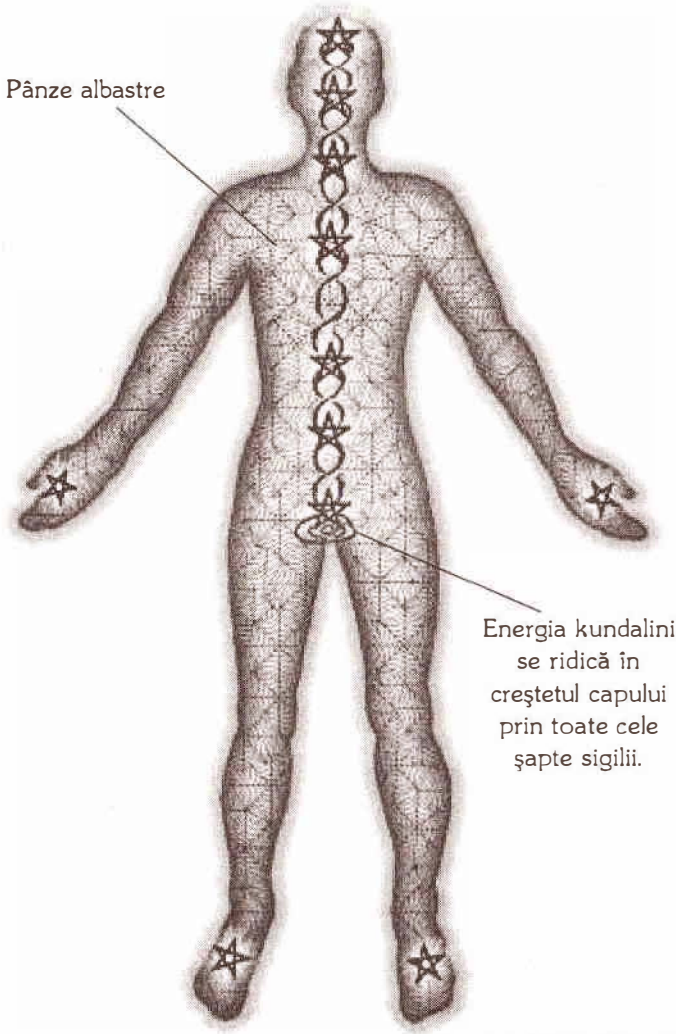

Copyright©2000 JZ Knight

„Dumnezeu nu este numai dătătorul de viață – este natura însăși. Dumnezeu nu este conținut într-o entitate singulară. Forța sa vitală este frumusețea florilor care vin din pământul cel fecund. Verdele, lavanda și trandafirul care vin dintr-o sămânță maronie, de culoarea pământului, și care, în căldura unei dimineți de primăvară, poate să producă o floare de o frumusețe și de o subtilitate atât de extraordinare, care se deschide să îi răspândească mireasma în vânt – asta este Dumnezeu."

„Dacă nu vă învață nimeni niciodată să visați visul nelimitat, dacă nu vă învață nimeni niciodată să inhalați respirația nărilor lui Dumnezeu, primăvara, și dacă nimeni nu vă învață să vă uitați la cerul de la miezul nopții și să contemplați conceptele veșniciei, atunci veți fi veșnic separați de Dumnezeu, de împărăția lui naturală, de frumusețea lui strălucită, de magia și încântarea lui îmbătătoare. N-o să-l cunoașteți niciodată. Trebuie să învățați că asta este natura adevărată a ființei voastre – și când învățați asta, veți ști că Domnul Dumnezeu al ființei voastre nu încearcă să vă îndepărteze de la viață, ci să vă trezească în miezul ei. Nu se luptă pentru limitarea sa, ci străpunge prin pereții care vă împiedică exprimarea."

Ramtha